

Hüseyin Yük

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.7.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hüseyin Yük (<http://www.huseyinyuk.com>)

1965 Kars Sarıkamış doğumluyum.ilk okulu ve orta okulu Sarıkamışta Liseyi Erzurum Horasanda okudum.Anadolu Üniversitesi İşletme Mezunuyum.Dokuz Eylül Üniversitesi Bölgesel Araştırma ve İşletme birimleri Turizm Eğitim ve Yönetim i mezunuyum.Çeşitli Turizm işletmelerinde yöneticilik yaptım.Almanca Türkçe yayın olan Bizim Kervan Gazetesinde yazı işleri Müdürlüğü TGRT TV de reklam pazar uzmanlığı Beta ajansta proje sorumlusu Hey ajansta yöneticilik.

-Yeter yeter.....

Ten çeker gen çeker
Tohum eker
İçimden için geçer
Gözlerim gün ışığında seni seçer

Kamaşır paslı dilim
Cesaretim biter
Gerdanından medet umar
Beyazlaşır korku yüreğime çöker

Ellerine yakışmış dilinde döner adı
Sevdanın
El çeker gül eker dudakların
Ganimet yüklü gözlerin gider
Biter
Yeter yeter yeter

11.03.2007

Hüseyin Yük

.....Yüreğim (Dilemin) ...

Senin özgüveninle sıcaklığın
Renklere olan tutkunu artırıyor
Dokunsam saçlarındaki sıcaklığa
İçimden akan nehirlere benzer
Seni sevmek korkusu

Kim senin üstün huylarına gebe kalmaz ki
Kim seni bir şafakta doğurmazki günün yüzüne
Uzat ellerini uzat yüreğini bir çocuğa
İlk okul çocukluğum gibi seveyim seni

Söz dinlemez haylaz
Arsız sevmelerim sarsın seni bırak
Bana tenefüsler yaşat
Seni sevmekten yorulunca

07.02.2007

Hüseyin Yük

....Inci Kadınım

Ben başka çobana kuzu oldum
Senin sürün bol olsun
Kuzuların koyun olsun koç olsun
Yoluna kurt çıkmasın

Beni sorarsan seni düşünüyorum
Dua ediyorum sana
SEN Kİ KAÇINCI KADINIMSIN ELLERİMDEN KAYAN
Zaman kadınsa inan..

Gözlerine günlerimi yazdım
Ben beklemedeyim seni
Bir köprüde belki vapurda,lokanta'da
Ya da saat kulesinde
Belki'de şehrinde ki metroda

Bekleyeceğim seni
Tüm kadınlarımı beklemediğim gibi...

Hüseyin Yük

..Noktalı Özgürlük..

İçinde dolanan noktalı özgürlüklerin
Fişkırmış güvenin ıslak özlemine
Beline dolananla dilinde yanan ağlatan o yine
Kucağında oğlunla yorgun kollarınla

Aşka kucak açarsan kolay kaçarsın
Korkma yaşamaktan yıldızlara bakmaktan
Tipişinden kuru hırsından
Bıçağın yalanlarını kanatmasından

Kendini aramaktan kork karanlıklardan
Sevme emzirmedeğin gurbetini
Ezberleme ayrılık şiirlerini
Bugün senin doğum günün

Ayrılmanın birinci günü
Yüreğinin düğünü
Şaraba kat yalnızlığını
Muma yasla saçlarını
Ahlarını....yalanlarını..

Hüseyin Yük

.Aşk.

Aşk sarı ışıkta beklemektir
Sarı kimsenin değildir
Aşkta
Kırmızı yanan yüreğin
Yeşile dönmesi zamanıdır aşk
Şehirde aşk
Adım başı geçitlerde
Metrolarda raylarda tramvaylarda
Beklenen geçiksede binilen
Bilettir aşk
Aşk sekiz li dönemeçdir
Aşk gemidir bir türlü bana gelmeyen
Seni de sevmeyen

Hüseyin Yük

Adınla oynadık

Adınla oynadık ikimiz
Bir çocuk parkında salıncaklara astık
Yollara caddelere yazdık adını
Kamyonun arkasına resmettik adınıdaki gizemi

Adını bir yıldıza verdim
Soyadını güneşte bıraktık
En güzel sevgi körpülerine direk oldu adın
Büyük bir tunelin aydınlık yüzüydü adın

Adınla tarih yazdık destanlara homeros bile kıskanırdı duysa
Mozartın senfonilerine adını yazdırdık
Ellerinin güverciniydi mendil mektubunda yazılı
Sancaklara işlendi iskenderin başarılarındaydı adın
Aristo mantığına konu olan senmiydin yoksa

Öptüm adının ilk harfini sen doğdun
İkincisini öptüm seni sevmek doğdu
Üçüncüsüne sevişmelerimizi sakladık
Narına düştük sevdamızın
Öpüştükçe serin sulara döndük
Adınla oynadık
Bilmediğim adınla

Hüseyin Yük

Ağustos Ayazı

Bulutları alınmış,uykusundan uyanmış AY
Karanlığı çalınmış,köy bekçisinin
Elinde mavzer, fişekler asılı omuzunda
Eşkiya bekler

Deniz yorgun şaha kalkmış tay gibi
Arpalar bira ambarında yıkanan dilber hevesinde
Bir sucuk mangalında pişiyor acıkmışlığın
Kanatları halı deseni sarsağan kuşu çeşmeden su içiyor
Destanlaşan kutsal yüzün gözlerimle sevişiyor
Ağustos ayazı örtünmelerinde ayaklarım üşüyor

Hüseyin Yük

Ağva

Ağva sırtında deniz, kollarında çiçekler
Eğerlerinde nehir
Başın dik ayakların sonbahara doğurmalar yapıyor
Dökülen yapraklara inat

Sen ağva sen yayla
Güneşe saçlarını uzatmış uyuyorsun
Unutmaki beni büyölüyorsun
Uyan..

Tituklu sevgime af çıkar ağva
Özgürlüğümde sabahını seveyim
Sularında sevişeyim
Kir sesizliklerimden arınayım ağva
Bağırayım sevdiğimi ağva
Yankılansın yüreğın sesime
Sende sende ağva sevesin diye

Hüseyin Yük

Aklımdasın

Aklımdasın adın yorgun dudaklarımda
Nefesinle dilimin pasını sildin
Gögüslerin dakikalarım
Karışık pizza kasıklarında
Tuzlu teninde taklı kalır zaman zevklerime
Kocaman ada yamaçlarında bacakların
Biliyorum bir nehre düşmüş alacakların

Hüseyin Yük

Aklımı Çaldı Deniz

Ben köyden gelmişim.Nenemle yaşarken ayırdılar birden
Ağladım özlemlerimden nene özlenmezmi harbiden
Kar yağardı nenem beni arkasında taşırdı
Okula o götürürdü hep üşenmeden
İlk okul' u yedi yılda bitirmişt看 hatırla
Bir gün deprem oldu yıkıldı evlerimiz
Aylarca çadırlarda yaşadık nenemle biz
Babam göç alma zamanıdır diyerek
Nenemden ayırdı beni bilmeyerek
Geldik büyük şehire
Birde deniz gördüm ilk kere
Kocaman apartmanlar gemiler
Sevemedim derken denizi
Bir bakkal da karşıma çıktı
Sevda bakışlarımızda başladı birden
Yıllarca bakiştık platonik aşıktık
O büyüdü ben büyüdüm
Aşkim kara sevdaya dönüşüyordu
Bakkalları'da kapandı deniz şehirde işe girdi
Bende her sabah her akşam geçerdim sokağından
O bana bakardı ben ona otubuse binene kadar beklerdim
Gece en az on kere pencersinin önünden geçerdim
Emrahtan şarkılar söyledim
Bu bakışmalar on yıl sürdü
İstedirttim denizi vermediler dediler
İnanmadım.. işte film burda kopmaya başlıyordu
Bir gün bir gün deniz bir taksiden indi yanındaki kimdi
Sarıldı çocuk ona denizde ses çıkarmadı

O an işte o an aklımı sana çaldırdım deniz
Yüreğim tarumar oldu gözlerimin feri soldu
Gökyüzü ve yıldızlar gelinliğine büründü yüzünde
Müebbet gözyaşlarım yağmur gibi yağdı

Zaman durdu inanmadım on yılım dün oldu
Yandı çiğeriim yaban oldu sözlerim boğazımda düğüm doldu
Deniz evlendi
Kimle bilmiyorum
Ben denizi tanımiyorum
Tanıdığım bir şey var manisa akıl hastahenesi
Orada bana ait bir yer var aklımı çaldığından beri
Deniz
Adım şizofren oldu aşk onsuz son buldu
Duydum ki deniz doğurmuş yüz orkinos on bin yunus
Dalgarında boğduğu bir ben birde sevgimiz
Siz siz olsaydınız yine denizi severmiydiniz
Bana sorarsanız derimki kim o nerde ben kimdeyim
Sahi bu şiir i kim yazdı kim okudu aklımı geri verseniz
Tüm denizler ve yüreği taş kalpli sessizler
Ne olur ne olur severken öldürmeyiniz
Aklımı aklınızı kimselere takasa vermeyiniz

Bir garip muhittin i bitirmeyiniz.....

Hüseyin Yük

Akşam Kırıntıları

Kucağında akşam kırıntıları
Tepende hilal aynalar
Dudaklarında kant çay
Gözlerin yetişmiş nar
Umutlarım yılanmış kar
Ne olur güneşim ol yar

Hüseyin Yük

Akşam Yalnız Bir Tekne

Denizden doğan Yağmur
Denize yağsa ıslanmaz
Balıkları üşümez
Akşam yalnız bir tekne Gönlüne demirli

Aklımdan adımlarına merdivenler dayattım
Yokuşunda iskelenin.
Devrim geriliminde tutsak korkak martıların,
Yükselen sabrına durmadan olta atan yalanların
Neresindesin sen

Hüseyin Yük

Aldanmak

Aldanma kış güneşine üşürsün
Cemre düşmeden toprağa zemheri bitmez
Buza güvenme kırılır düşersin
Emin olma sevildiğine üzülürsün yine

Tilki gibi karda yürür iz bırakmaz
Çok bilmiş geçineni seçme kendini aşanı seç
Düşme nefsinin peşine çıkmaz sokağa saparsın
Yangın yanar yüreğinde gerçek aşka susarsın
Kendinden çok sevme bıcarsın
Aldatmak kolaydır aldatılmak acı
Her şeyin vardır ilacı aldanmanın yoktur amacı

Hüseyin Yük

Aldat Beni Ne Olur

Duyguların hep saat gibi
İki kere doğruyu gösterse
Bile yetmiyor
Sürekli akrep gibisin
Etrafında dönmekten yoruldu

Hangi limana gelsem
Ya gemiyi kaçırıyorum
Ya da biletim olmuyor
Uçaktan korktuğum gibi
Senin aşkımdan korkuyorum

Eminönünde martılarda aç
Balıkçıdan parayla balık almak istiyor
Şehri güzel yapan senin varlığın
Sensiz boğaz bile zevksiz
Turlamaktansa seninle kavga etmek bile güzeldir

Son günlerde herkes aldatma yarışında
Güneş ay ışığını,deniz ise martılarını
Sevgililer yeniye yeniliğe açmış gönüllerini
Aldatıyorlar
Sende aldat beni ne olurr..

29 haziran istanbul

Hüseyin Yük

Aral Gölü Kurudu

Aral gölü kurudu sular çekildi
Gemi ada gibi kara parçası
Kaptan koyunsuz çoban oldu
Yüreğın çorak kurak toprak

Kaç küçük ağaç yandı ahından
Aşksa iki yüz derece sıcak
Pişmez kuru gururun
Aç mideni medeniyet doyurmaz

Kapitalitstir sevgi
Post modern darbe için paran yoksa eğer
Kendini felsefeyle ver
Seni nitczhe ye değil
Mevlanaya yunusa Hz Aliye
Emanet ediyorum

Korkma imanından
İnadından kork
Açılarak hamle hamle çoğal
Lavanta kok gülü öp
Dudakların ALLAH ı peygamberleri ansın
Şeytanın yansın

Hüseyin Yük

Ararat

Bir gün aya çıkan ilk adamla tanıştım erzurumda
Ararata çıkarken nuhun gemisini ararken ayağını kırmıştı
Dedimki aya çıkmak dahamı kolay ağı dağından
Dediki aya çıkar insan ama kendinden çıkamaz dağa

Kadını kim keşfetti kim ayına ayak bastı bilinmez
Kadını çözen kendini çözer aramızda bir nehir var ya yuzer gecersin
Ya o götürür seni dediki ya köprü kurarda geçersen
Dedimki zamanın varsa yetişirse yetiştirilirse kadına

Ararat koyma adını aşamazsın kolay değil yaşamazsın
Ya sen sensin ya sen benim sevgimin hedefisin
Söylemedin sesin notalara saklanmış bir senfonomi oldu
Bilirmisin sadece piyano akortçusu duyar la ve sol arasındaki sesi

Sensin senle ortak noktamız vardı zaman dardı zirve kardı
Kararsız zararsız yeni yıla yenilmemiş bir aşkı bizimkisi
Aya ayak basmaktan bile kolaydı seni sevmek
Ama senin beni sevmen nuhun gemisini bulmak kadar zordu

Hüseyin Yük

Arkana Al

Arkana al yüklen dumanlarını
Kütür kütür patlasın mısırların
Ruhunu soyabilirmisin bir kadının
Sevebilirmisin giyotine yüz vermiş özgürlüklerini
Gururun griliğinde mavi yalanlı kadınlarını
Değişen her sevgin seni de döğüştürecektir
Mağaralşmış cinselliklermi yoksa içimizdeki şefkatmi,
Yaşlandırıyor kadınlara olan borçlarımızı.

Nereye yazsak yaz değildir
Kısa şubatı eksik zekamızla şortlu mart a kadın nisan a alacaklı çıkacaktır
Ertelenen yağmur dağ gibi sevdan kadın kadar gökyüzü yıldızları ağardıkça
Ve bir şizofren ağladıkça aşka
Gelen sen seven ben özleyen sarı sevda
Saçının teline as güvenimi...

Hüseyin Yük

Aryalara

Uzaklarda bulutlarla yürüyen
Gökkuşağıyla bezenmişsin arya
Yağmurun gözüyle gören
Çıplak mavilikler esenlikler seninle arya

Bir küçük fidan bir yeşil ceviz, gül yaprağısın sen
Baktıkça gövdene damarlarında okyanus görüyorum arya
İmgelerininle meyvelerininle verdiklerininle indiriyorsun yıldızları yere
Biliyorsun şiir i seviyorsun bizleri arya

Sen ALLAH ın bir lütfusun arya küçük boyunla büyük oynuyorsun
Bir nehir gibi çoşuyorsun ceylan ruhunla arya
Ne olur gerçeği sorgula diyorsun vicdan savcısına
Sen ki bir erik kadar ekşi gülüyorsun arya
Ve sen ki bizleri hüznünle üzüyorsun
Sana nil yakışır arya sana fırat düşer
Sana uzun soluklu atlar anlı şanlı prensler
Sana mezopotamya mavaraüneehir
Sana sağlık sevgi şiir yakışır arya
Bir gönül umudu kadar dua dolu günler arya
Mutlu gülüşler arya mutlu düşüşler yakışır
Sana şairliktir yakışan arya şairlik

Hüseyin Yük

Aşk Zindan

Sesin yanık mağaralardan gelen
Umutsuz yalnız terk edilmiş kartal yuvası
Ağır bir tarih taşıyor gibi
İçininn delik deşik yosun tutmuş taşlarında
Yağmur kuşlarının gagalarında taşınırdı adın

Bir sevdin bin kere yandın
Gözünde büyüttüğün aşk Devletin
Feodalizm mi Diktatörlükmü Aristokrasi mi
Teokrasi mi Sosyalizm mi Monarşi mi
Kim Kral kim Hükümdar Çar kim Başkan
Kim Başbakan

Savaşlarda yenildin sen
Bu aşkın kalesine beyaz bayrak as
Mülteci ol esir ol eksik ol özgürlüksüz ol
Zindanlarda yat zincirlere sarıl
Her gün kırbaç ye joplan işkence gör

Güneş ışıklarını görürsen dilinle yala
Suyu avuçlarınla içersen ağla
Ne olursan ol Umudun var olsun
Ne olursan ol aşık olma
Aşık gördüğün anda don çözülme
Sen zindanlar istemezsen aşık olma
Asla aşk şarabından içme
Öyle kolay değil gelip geçmek aşk sıratından

28.03.2007 İzmir

Hüseyin Yük

Ay Doğurdu Seni

Ay doğurdu seni
Güneş emzirdi
Marsa astın kaderini
Venüs koydu adını

Saçların uranüstü
Jüpiter sana küstü
Şansın o yüzden hep çok
Ben sana rastladığımda marttı
Sevdiğimde sonbahar
Vücut kentin hep bahar
Hücrelerin köyünde bana da yer ver
Bu şiir ve yer kutsasın seni
Mavereünnehir
Güzelliğin isanbul
Selviler hep karda zariftir
Sense her halde
Ne olur bir arpa boyuda sen beni sevsen

Hüseyin Yök

Ay yüzün

Bir deryanın coşkusunda sevdim seni
Azgın akan nehir gibi kor alevler gibi
Doludizgin koşan atın yelesinde
Sağanak yağmurlarda sevdim

Ben seni bir yıldız tarlasında sevdim
Samanyolunun ortasında
Ay yüzün hilaldı sevdiğimde
Seni sevdikçe dolunay oldun

Seni ne çok sevdim göbeğindeki sıcaklık gibi
Kutsadığım memelerindi özlediğim
Dokunulması sevdamdı sevgin
Ben seni niye sevdim. sevgim

2003

Hüseyin Yük

Ay (la) aldatma

Ay (la) aldatma
Aldatırsan yıldızlara anlat

Hüseyin Yük

Ayaklarından Başlıyor Yaşam

Ayakalrından başlıyor yaşam
Yürüme mucizesiyle parmakların döngüsünde
Akdeniz yıkanıyor teninde
Bacakların yarım ada
Okşuyor meltem düşlerimi nemli diliyle gökova

Dokunsam merkezine doğurganlığının
Okyanusa açılır zaman
Ne olur hep içimde kal
Göbeğin bir bostan
Dokunsam sarı memelerine
Yetişmiş sevişmelerine
Sarılsam beline
Gözlerim dalar derinliğine
Dudakalarında gelsem kendime
Saçlarının serinliklerinde
Seni seviyorum Libra mevsiminde

Hüseyin Yük

Baharım

Ben seni baharda tanıdım
Karlari erirken gönlümün
Kardelenler yeşerirken
Papatyalarımı sevginle sularken
Yıldızlar terlerken ekinlerime yağmurlar yağarken
Bir ışıkken karanlıklarımda tanıdım
Bir meyve ağacının sabrındayken
Güneş doğarken sevgi filizlerime
Seninle beslenecek meyvelerim
Ben iyiliklerimdeyim senin

Hüseyin Yök

Balıkları Yemliyor Sohbet

Güneşin yüzü akşamları bronz
Camlara resmetmiş kendini
Denize inmiş yıldızlar şehvetiyle
Kadının gözlerine yansıyorlar

Kadın süt içiyor mum ışığında
Dalga seslerinde sahilde
Karnı açılmış balıkları yemliyor
Sohbet
Adam ne kadına hasret
Ne güneş umurunda ne sohbet

Çiçekçi kız kırmızı gül satmak istiyor adama
Abi dün aldın gül bugunde al
Adam almak istemiyor
Abi diyor çiçekçi kız bu abla dünkü abladan güzel
Gerisini siz düşünün adamla kadının

Hüseyin Yük

Barınağım

Sıradağlardaki çobanım
Heybemde nakşettiğin güvenin
Kuru ekmeğimde ellerinin izi var
Bir koyun memesindeki ağızın

Sıcak sütün şekerinde tadın
Kavalımdaki ezgiydi adın
Barınağım.(dın)
Sol yanım özledikçe seni
Düşüyor gözyaşlarım keçeden elbiseme
Taşlara baş koyuyorum
Ay la komşu,yıldızlarla akraba oluyorum
Bir çiçek açıyor hayallerime
Eşkiyalar basıyor sürümüzü
Alın diyorum onlara
Ama asla hayallerime dokunmayın
Sevgin mermi oluyor
Yağdırıyor kurşunları üzerine eşkiyaların

Mataramda seni demliyorum
Güneşe doğuyor gamzelerin
Bulutlar saçlarını tarıyor
Bir kuzu anasını emiyor
Susamışlığında baharın

Hüseyin Yük

Beklemek

Ne bekliyorum para mı kadınımı sevgimi
Yoksa mevkimi dostmu eski sevgilimi
Rüzgarmı baharmı çiçekmi yağmurmu
Ne çok bekledim bu akşamda seni

Ne çok isterdim yalnızca senin için geldim demeni
Ve ne çok şey unutulur dost görünülünce

Ne çok kırılır insan duymak istediklerini dosttan yana duyamadığına
Ve ne çok kızar kendine söylemek istediklerini söyleyemediğine

Gel özlemim sende çılgın bir denizde gel
Dalga geçmiyorum haa ilk vapura atla
Kıtaları katla ütülediklerini atma
Gel kuş uçuşu gecede rüyalarım

Hüseyin Yük

Beklerken

ben seni çiseleyen bir yağmurda tanıdım
bulutsuzluk özleminde beklerken seni
sevgi yumağı olmuş yağmur damlalarında
koşarken gelen sevdam gibiydi ıslaklığın
ben seni ışıkların altından geçerken tanıdım
uykulu sevdalarda değil
yorgansız sevişmelerin özgürlüğünde
bir yudum demli çayın tadında
2001 sigarasının tütünündeki hazda
mevlana tepesindeki içtiğim nar suyunda
avunduklarımdı sana olan sevdam
bilinmememişi sevdim
zeka fırtınlarının
espiri sandım seni seviyorum demeni
o kadar zor söylüyorduki şaka gibi
ben ruhsallığımın derinliklerindeyken
duyguların sel gibi coşarken
ben sana bir adım yakinken
ellerin cebimde seni düşlerken
sen belkide uykudaydın
kim bilir kimin yüreğindeydin
bilirimki sen bir meyveydin
sonbaharda yağmurlarla yıkanırken
ben senin çekirdeğinin özüyken
sen kabuğumda renklenirken
biz nasıl iç içeydik
sevдик kabuğundan çıkarak
bölündük tad olduk

Hüseyin Yük

Bekleyeceğim Seni

Her yer demirli gemi
Güneşli yağmur kandırır gibi
Zamanı kemiriyor sumru
Ağaçlar eski torun
Ceviz hayatlar ada yarınlar
Mısıra dişlenmiş eşler
Tekne direğine bağlı gerçekler
Zirveler gökle birleşmiş
Denizler üşümüş
Salla gönlümü lunaparkta
Bekleyeceğim toprağın yağmuru beklemesi gibi
Balınanın nefesi gibi
İpin düğümlerden çözülmesi gibi
Ellerinin yüzüme dokunacağı günü
Bekleyeceğim geleceğim demeni

Hüseyin Yük

Belki Sensin Güneşim

Belki sensin Güneşim
Tutulmarındı buyuttüğün güvenin
Sen hangi sevgilimsin,
Şiir yazdıran ve ışığında yol buldurduğun
Belliki sen yağmurda kalan ıslaklığım

Hüseyin Yük

Ben Kadınlarımı Sattım

Ben kadınlarımı sattım nefsim
Her yerinden şeytansı dokunuşlarıma
Derinliklerime nefsimin
Kutsallık katın özgürlüklerime
Seni gecelerimde besledim

sen yoktun

Hüseyin Yük

Ben Sevincinim Salkım Salkım

Ben sevincinim salkım salkım
Sen dilimim tane tane
Kanadım kuşum zöhre yıldızım
Denizlerine güller ektiğim
Mavi gömleğine sevdami yazdım
Gönlünün hamağında beni salla

Hüseyin Yük

Ben Bir Ayla Yazsam

Ben bir Ayla yazsam cümleler uzar
Sözler yetmez
Gözlerinde açık denizler görürüm
En güzel yeridir gülmeleri desem
Memeleri kıskanır

Yüzü Gökyüzüdür
Bulut görsem gözlerim yaşarır
Bütün beklentilerim sendeki Maviliklerim
Ben bir Ayla yazsam yanımdakiler kıskanır
Dolunaylar doğar gözlerime
sevincinden.

Hüseyin Yük

Ben marinasyonundayım senin

Ben marinasyonundayım senin
Lakarde etme beni

Hüseyin Yük

Benim Öğretmenim

Benim öğretmenim
Bilginizle sevginizle
Kültürünüzle görgünüzle
Güzelliğinizle gülmelerinizle
Çiçek kokunuzla
Benim öğretmenim

Senden öğrendim sevmeyi
İlk kez seni severek
Sende büyüttüm yüreğimi
Beynimizle sevildiğimizi
Senden öğrendim
Yıldızlardaki ışıltıyı
Sende buldum
Gamzendeki asilliğinde
Sende sevdim bilmediklerimi
En güzel şiirleri
Seninle okudum Öğretmenim
Kır çiçeklerini seninle sevdim
Beklemeyi saygıyı sorguyuda
Tertemiz duyguları
Günahlardan arınmayı
Kitaplarla dost olmayı
Özlemeyi bir sevgiyi
Sevgiyi sende buldum.

Adını söylemedin öğretmenim
Ben sana bir demet gül dedim
Gün oldu yakut bildim
Dolunay bakışlarını ezberledim
Ama adını ezberliyemedim öğretmenim
Seninle tanıdım zamanı
Seni zamanın içinde sevdim
Sen gitme öğretmenim
Ne olur kal bende
Ben sana çok şey katamam ama
Şen bana çok şey öğrettin
Öğretmenim..

05.06.2003

Hüseyin Yük

Bestelenmiş Ezgim

Güvenime şirk koşuyorsun
Meshepsiz gusul ediyor arındım dediğin gururun
Rekat rekat sevdim seni
Sen ki yüzünde kible gördüğüm
Günahlarıma kefarete gülmelerinle

Karanlık umudumun berrak şafağı
Mavi kuşağı
Kırma ülkümü
Yeşile açım
Daha bir susuzum susmalarına

Körpü köylerde ki genişliğin
Kasırga koparan gençliğinle ezme beni
Böcek arsızlığında
Sesleniyorum sana
Hiç bir ses yüreğindeki kadar volümlü değil
EN GÜZEL YERİN BESTELENMEMİŞ EZGİN

Hüseyin Yük

Bir adım

Bir adım daha büyümelisin
Bir yol daha gitmelisin
Bir sevgi daha yetismeli ellerinde
Sonrası sen olmalısın

Hüseyin Yük

Bir Gidşin Ardından

Sen Gittin gideli hiç keyfim yok
Geceler sensiz Sabah olmuyor
Dünlerime konuyorsun ansızın
Sarılıyorum Lavanta kokan hayallerine
Ellerine İtir kokan Menekşe kokan
Fesleğen kokan Ellerine tutunuyorum
Bir an seni yaşıyorum
Seninle gidiyorum karlı dağlarına
Geven yakip ısınıyoruz
Kurt sesleri geliyor kulaklarima
Adını yazıyorum dağın zirvesine
Seni Seviyorum diye haykırıyorum

Sesim yankılanıyor Sanki sen ve Sesin
Bende seni diyorsun gibi
Anılarımı beyazlıklara bırakıyorum
Kollarına atıyorum sendemi

Hüseyin Yük

Bir Pazar Sabahı Gözlerinde Uyusam

Bir pazar sabahı gözlerinde uyusam
Sinek gibi kulağına sinsem
Vızıldasam
Seni seviyorum derim
Uarsam zlemişim demektir
Dudağındaki sevgi kırpıntılarını yesem
Yinede doyardımıym
Ne dersin sinek ufak midemi bulandırıyor musun mu dersin
Yoksa her gamzende biten çiçekten bal alabilirmiyim
Seni her seferde sevebilirmiyim
Çene çukurunun kuyusundan ıkabilirmiyim
Gönlüne çöreklenmiş bir seher sabahı gibi
Yüreğinde konaklayabilirmiyim

Bir bilsen seni düşündüğümde
Yerleşmiş meknlarımda bir halının deseninde bir köpeğin tasmaında,kedinin
koşmasında
Bir zmn asmasında
Destanlaşan bir aşkın yazgısında
Yüksek tirajlı bir gazetenin taşra baskısında
Kartalların yuvasında bir ördeğin yzmesinde,güvercinin yüreğinde,dinimizin Direğinde
Derinlerinde
Enginlerinde
Sevgilerinde
Sana ULAŞACAğIM KAVUŞACAğIM GÜNLERİMDE
Mutluluk dolu olacağım gelmelerinde
Sevginle pşmelerimde

Hüseyin Yük

Bir Sevda Düşün

Bir tablo düşün sen neresindesin
İnsanlar geçiyor bir kış gününde forbesten
En lezzetli yerinde yemeğin
Üşüyormu yine ellerin bebeğim

Bir şehir düşün içinden deniz geçen
Sen o manzaranın en nadide yerisin
Demekki sen o tablonun yüreğisin
Belkide bir kar tanesindesin

Bir sevda düşün ferhatlı şirinli
Şirinyer parkında şirinimsin
Şirince şarabında arama kendini
Sen ferhadın yüreğindesin

15 01 2006 17 00

Hüseyin Yük

Bir yol söyle

Bir yol söyle sana gelen
Pusulamdan
Kaderimden

Arınmış olsun taştan ittten çalidan
Günahszılığa gitsin
Hep mutluluk dolsun
Bir yol söyle sana çıksın
Bir yolki kavuştursun bizi
Kavşağında hayatın
Bir yol ki cadeesinde begonyalar
Balkonunda menekşeler olsun
Bahar olsun gökovaya baksın
Deniz olsun kenarında
Arabamız kalmasın
Bir yol söyleki sen olsun sonunda

Hüseyin Yük

Bir yudum öfke

Hiç bir şey yazmasam seni yazarım
Kalbimden sözlerine kızarım
Bir yudum öfkendir, İnançsızlığındaki inat
Sellerin getirdiği ağaç meyve verir mi..

Sendeki korku pamuk ipliğimi
Sana şifa veren keten tohumumu
Gülüşünde zeytin masumluğun
Kuşburnu kıvamındaki haz mi
Seni kitap yapsam azmı
Sevdiğin mevsim yazmı

Hüseyin Yük

Birden Geldin Birden Gitme

Kaç gece seni bekledim
Kaç gece gündüzüm oldu gözlerin
Bir meşale oldun yalnızlığıma
Birden geldin birden gitme ne olur
Birden sevdim seni birden küsme ne olur
Bir yaz gününde karlı bir dağda
Ellerim donarken ismin aklımda
Üşümelerime sıcaklığında
Hissettim seni yalnızca
Buzları eridi ellerimin
İçim ısındı sevginden
Ne çok sevmişim birden
Birden geldin birden gitme ne olur

Hüseyin Yük

Bitmeyecek Bu Gece

Biliyorum sen güzelsin kolyen güzel
Parmakların ince tırnağın dişini sevince
Bir karanlık gecede düşlerime sen düşünce
Mahrem tenin sırat köprüsünden geçince

Büyüleyici dudakların birayla birleşince
Bin cilve dökülür bir de sevi leri görünce
Küpelerine takılı devlerle karınca
Ne söyledimde döndün gittin sessizce
Biliyorum bu müzik ve senin güzelliğın bitmeyecek bu gece

Hüseyin Yük

Bozkır

Ne çok bozkırlar yeşerir yüzünde
Bostnlarına su yürür gülmelerinde
Bir çocuk ağlmasıdır hüzünlerin
Ben senin mevsimlerini sevdim
En çokta gizemlerindeki baharı sevdim

Seni uykum kadar sevdim
Seherini sevdim
Yalnızlığındaki masumiyetini
Yüreğindeki sevebilme katını sevdim
Ben senin hayalindeki koydaki maviliklerdeki yatını sevdim
Şifa nakışındaki bakışını sevdim
Seni sevdim
Seninle kendimide sevdim

Hüseyin Yük

Bu Aşk Bu Yürekte Küçük

Bu aşk bu yürekte küçük
Bu yürek bu aşka büyük
Sarılmış benliğime sarmaşık gibi
Sanmaki senden bedeninden öteye

Yeterki farkına vardıkça değerinin
Benimle yeşereceksin
Bu aşkı yudum yudum içeceksin
Kana kana olmasada
Yana yana içeceksin
Geçeceksin sende diğerlerinin
Geçeceksin sende birilerinin
Yollarından izlerinden kalplerinden

15 09 1997

Hüseyin Yük

Bulutların Dağlarla Karlarla Sevişmesi

Bulutların dağlarla seviştiği gecelerde
Adam boyu karların da yandığını bilirim
Eskimiş bir fener gibidir gözleri
Ahıra düşmüş tavuk hırsızı tilkinin

İnek sıcaklığın da tenler ayaza meydan okurken
Buz tutmuş yeni terlemiş bıyıklarla
Sıcak bir tezeğin ezikliğindeydi
Köy yollarında ezberlediğim adın

Kalenin burcuna asmıştım rengarenk keklüklerin tuzaklarını
Mavzerimin donmuş tetiğini ısıtırken açlığım
Göçebe leyleklerden utanmıştım. avlanırken ki hırsımı
Tandırdı pişen yanık bir keteden çıkarıyordum

Ceketimin yamalı ceplerinde babamın diktiği muskayı taşıyordum
Yün çorapların ıslaklığında çürümüş parmaklarımı
Paslı tenekelere doldurulmuş arpalarda iyileştiriyordum
Gençliğimin yalnızlığını

Bir ikinci karanlığında iki çift tavşan önümden kalkıyordu
Yuvalarını unutmuş yaban kalmış kişiliklere koşuyorlardı
Kocaman boz ayı tükürüyordu kış uykusuna geç bıraktığım için
Taşlara bal sürülmüş gibi karları yalıyordu susuzluğunda

Bir çoban anlatıyordu buzları kırıp yıkandığını
Üşümek donmak istesede ayaz agustos sıcaklığı gibi yakıyordu yalanlarını
Kurt ve it sesleri
Tavuk sesleri koyun melemeleri ve birde sarı öküzün bööleri
Samana ve zamana muhtaçtı

Eşkiyalar köyü bastığında herkes açtı
Zengin olanlarda duyunca kaçtı
Hacı dedem elinde radyosu bu bozuk evlat
Motoru yanmış duman çıktı içinden

Şehir yolu kapalı acansız kaldım
Hökümet ne yaptı acep zamları
İhtilalmı oldu.. yok yok cendermeler gelmedi ihtilal olsa gelirlerdi
Hoş gelselerde gelemezler ya yollar kapalı

Aşık Reyhaniyle Mevlit Eysani
Düğün için gelmişlerdi en büyük ahıra
Onların saz çalmaları ineklere ve danalara hoş gelmiş olmalı ki
Eşlik ediyorlardı hep bir ağızdan

Köyün en zengin kızı evleniyordu belli ki
İbrahim Tatlıses gibiydi aşıklar
Ne mum vardı ne elektrik
Gaz lambasının ışığında oynuyordu gençlik

Türküler sevda gibi sıcak

Bahar kadar tazeydi
Gelin ata bindiğinde önünü çocuklar keserdi
Kandırmaya iki akide şekeri yeterdi

Ey parfümü koklamamış çiçek kokulu yar
Düşürdüğün kirpiklerinde binlerce ah var
Şehirler ışısız yollar dar orusbu olmuş kar
Denizler tarla kanı çekilmiş bit gibi arsız
Yeminler bedbaht aşklar ihtiyar
Kısa filmler gibi öykülerinde ödölsüz
Sanmaki damlardan atlar düşmez yüreğine
Vitesi küçölmüş hızınla sevme
Seveceksen bekletme kışı kar çiçeklerini
Sunacaksan sun gönlündeki yazı
Köyümün ayazı yüreğimin sazı

Hüseyin Yük

Burada Sen Esir Kampı

Burada sen yoksun kokun kalmış
Yalnızlık hırçınlaşmış
Penceremde öten kuş hastalanmış
Çiçekler buldum seni ararken
Kor alevli yüreğim esir kampı
şekerin tadı yok
İçime sığmıyor zaman
Otuz yıllık ağaç Kalemim
Bildiklerim.

Hüseyin Yük

Cennetim Ol Günahsızım

Bir güvercinle sevdim seni
Muhabbet kuşuyla konuşmanı
Sabahım ol sütlü kahvem
Reçelim ol balım kepek ekmeğim
Tuzum gibi seviyorum seni

Kuşum ol adımı söyleyen
Sen ben olamazsan ben sen olayım
Ne istediğini bileyim aniden
Suyum ol hayat ver
Ağacım ol meyve ver
Tarlamda öküzüm ol
Evimde kadınım
Gönlüme sahip ol
Cennetim ol günahsızım.

Sevgim ol kutsadığım
Kadife saçına taktığın toka
Gömleğinde kalemin
Ellerinde yüzüğün
Aynan olayım hep bak bana
Ne kadar güzel olduğunu
Yansıtayım sana
Uykum ol gir koynuma
Isınayım teninden
Koku ol bayılayım
Bir çiçek ol kırlarda yetişen
Sarayıma gir
Kapılarımı aç
Ben sende açtım aşksızlığımı
Sende bana aç sevgi kapılarını
Ne olur

2003

Hüseyin Yük

Cep Telefonu

Cep telefonu çağdaşlık tı
Hırsızlar çalana kadar çalıyordu zili
Sonra sustu kimbilir kimin cebinde eli
Şiirlerimi yazdığım not defterim,
İçinde çalındı onlarca şiirlerim
Ey hırsız makina senin olsun
Bana geri ver mahremiyetimi
Dostlarımı arkadaşlarımı
Çalmaya hakkın yok mesajlarımı
Bu kaçınıcı kaçınıcı hırsızlıklarınızı
Afetmek zor zorbalıklarınızı
Cep telefonum kimdesin şiirlerimi geri versin
Çınmasın duygularım lütfen
Hiç bir şey çalınmaz bilinsin
Haksızlık hakktan döner öğrenilsin

Hüseyin Yük

Çocukluğumun Selvi Ağaçları Gibisin

Çocukluğumun Selvi Ağaçları Gibisin
Dere kenarında dimdik,pürüssüz
Rüzgarda saçların salkım saçak
Bırakasan,bu dere selviler dudaklarından beslenecek

Yıldızlar esneyecek, tatlı uykularında
Bir sen birde sevdan

Hüseyin Yük

Damarlarında Akar Seyhan

Bir ağacın kozasında büyür çam
Yağmur tanesinde gizlidir sevdan
Kor ateştir için için sılam
Damarlarımda akarken seyhan

Çatlamış dudaklarındır kar
Yücelerden yücedir dağlar
Gözlerinde gözlerim ağlar
Buz kütlesi üstünde topacım
Buzların altında balık
Alabalık
Saçların kabarık
Genzin yanık
Kuş sesleri eskisi gibi tanıdık
Pır pır yüreğinde arındık

Hüseyin Yük

Denizde Dalgaların Var

Denizde dalgaların var
Severmisin akşamları
Saçların alkışlıyor balıkları
Rüzgar kurmuş orkestrayı
Martılar sol majör
Bir tekne selamlıyor ışığıyla mehtabı
Dudaklarının ay ışığında şarapları tadıyor zaman

Hüseyin Yük

Dere Yatağı

Köprünü dere yatağına kurmuşsun
Şeller ayaklarını götürüyor
Üstünden katır yürür
Umudun yüreğinin ortasına kar suyu kaçırarak

Tomruklar temelini yıkacak
Aşklara ustura vuracak duyguların
Alevini suya vur kanat kabuğunu
Dayanmaz yanmaz yüzsüzlüklerini

Hüseyin Yük

Derinliğim

Senin yüksekliğine salmak kendimi
Budur benim derinliğim
Sen güneşten önce geldin üstüme
Ateşimin işığı değilmisin.sen
Ey hayatımın ikindisi
Açık denizim

Hüseyin Yük

Dilini bilmediğim gözlerinde

Dilini bilmediğim gözlerinde
Seni öğrendiğim
Bütün lisanlarımdın sen
Sevgi lisanında denizler gördüğüm
Cesaret doluğum
Zamanlardı görüşmelerimiz

Hüseyin Yük

Dişi Düş

Bir atın dağa tırmanması gibi
Dudaklarına tırmanıyordum
Belin yerçekiminine inat
Saçların saçaklarıydı ellerimin

Bir dişi düşlesem beklesem
Karşıma hayalin dikiliyordu
En çok gözlerinde sevişirken
Şiir kokuyordun aniden

Bir dişi dişine takmasın yeterli
Değirmen gibi övütür sizi
Erkekler koşar düşer pişer
İstesin yeterli

Kıtaları birleştirebilir alnına
Memeleri patlamış mısır gibidir
Ay çiçeğine döner aniden
Kırpiklerinin arasından bakarsa

Hüseyin Yük

Doğum Günü

Bugün doğum günün
Kaçınıcı kez doğdun
Doğurdun.
Sana hediye almak istedim
' Bir hayalini hediye et' dedin.
Şafak vakti Basmane Garında
Seni getirecek trenin perununda
Bekledim seni.
Şehrin ışıklarında yansydın gözlerime
Kucakladım gün seherinde seni.

Sen yoksun...

Hüseyin Yük

Doktor Filiz

Her yeni doğum bir filizdir
Her filiz bizim yüreğimiz
Severiz besleriz özlerimiz
Karlara altında yeşeren

Ağaç olur meyve verir filiz
Biz her sevdamızı filize sorarız
Doğan sen doğuran sen
Güne türkü satan
Her gönülde yatan sen
Nöbettesin elbette bilirim merhamet sende
İyiki durmuşsun bir kış vakti tomurcuğa

Hüseyin Yük

Dokunsam

Dokunsam karpuz dilimi dudaklarına
Papatya çokluğunda çocukluğuna dönersin
Bahar mağaralarıdır kuşlar
Ekmek kokusunda gamzelerin
Hani çıkıp gelsen yaz gelse
Seninle gülen akşamlarıma

Hüseyin Yük

Dostmusun

Seni dostlukta ararken uzaklarda buldum
Bekledim bekledim hem yoruldum hem kırıldım
Artık titretmiyor adın yüreğimi burnumun direği sızlamıyor
Anmıyor adını adım

Gece yanılıyor anında düşünemiyorsun
Alev alıyor miltanın yanılıyorsun
Darağacına asıyorsun belkide umutlarını
Ağlıyorsun yanılıyorsun söndüremiyorsun

Ne uzağa bak ne yakına arkana bak arkana
Kabuk değiş yılan gibi yaz geldi yaklaş yakınlaş
Karamsar sarmısakları ek bütün yeşillere
Ne zaman şafak tohum verirse döllemelere

Hüseyin Yük

Döndünmü?

Döndünmü
Bana olmasada merhaba demesende
Saçların serpins pencerede ışığın yansın yeter
Sokak kedileri sincap birde sarı kuş
Evinin yokuşu bile özlemişti seni

Saatler teke düşünce ellerimiz üşüdükçe
Çaya dudaklarımız alışınca
Ve senin uykun kaçtıkça sohbet koyulaştıkça
Tenin derinleştikçe **DÖNÜŞLERİNDEYİM**

Hüseyin Yük

Dönme Dönme Aa Dönme Be

Dönmesin bana ismi lazım değiller
İster A yla başlasın ister G yle isterse Z yle
Kelepçelerle bağlamışım sevişmelerimi
Özgürlük uzak yalanlar yorgun tenler gerçeksiz

Soğan soyma ağlamalarına giderken kar yağıyordu yalanlarına
Geride bıraktığın kahkahalarına al onları da al yanına

Şerbet dökülmüş sözlerine arı soksun bilmecelerine
En çok kızgınlığım masum bakan yılan gözlerine
Eteğine kotuna turuncu kazağına ezberlediğim gamzelerine
Kokuna sütyenine bana yasaklı memelerine

Gidişlerinin tank sesleriydi geç gelişlerin
Saçlarında demirli duran en büyük gemi
Açılıyordu bilmediği denizlere egzersiz
Liman çokk hesap yok kitap yok sifıra sıfır

Ben bir limandım akli başında sense bir tayfa akli karışık
Bak işte denizaltı yanaştı savaşız
Gitme gidersen güneş özler seni gitme rıhtımım ıslak kalır çiçekler boyun eğer
Gitme rüya değildir gidişler gerçeğe vurur rüzgar derinlerde kalırsın karanlık basar
her yanını
Gitme ay her gece her gece seni arar yıldızların solar
Gitme gideceğin kadar kolay değildir geri dönmen

Sen gittin aa da gitti mmm dee hhh deee vveedee zzedee kalmadı
Bende bir ümit kaldı birde güneş gözlerindeki sitem
İçime döndüm kestim bütün dönüşlere verdiğim biletleri
Geçikmiş özürleri dağılmış sözleri ve en güzel gümüşleri dağıttım
Ağlamıycağım

Hüseyin Yük

Dut Ağacısın Sen

Dut ağacı gibisin meyvelerin kan yapar pekmeze
Yapraklarından ipek böcekleri beslenir elbiseler dikilir
Kim bilebilir ayrıldığıın yaprakların bir düğünde
Hangi geline gelinlik dikilecekir

Seni terk etse bile meyven akyuvarlarda yaşar hatıran
Kaç bin yağmurda yıkandı tenin ağlar durur badem gözlerin
Kimse dayanamaz kavgasız zamansız kopmalara
Bir tarlada ya da saray da kraliçe seçileceksin zamanla

Hüseyin Yük

Duvarlar örme

Duvarlar örme güvenlerine
Durduk yerde yine
Duygularını kitleme çeyiz sandıklarına
Dudaklarını buruşturma olur olmaz şeylere
Sarıl niliüferime hasretindeki susamışlığımıza

Hüseyin Yük

Eflatun Gece

Ellerin avular yıldızları
Eflatun gecede
Maviler soyunur zafere
Mumları tutuşur zlemlerimin
Gözlerin peri kızı gezdirir sizi

Hüseyin Yük

Ege Denizi

Karşımızda ege denizi
Engin ve eski
Sarmış tüm kollarıyla büyük bir şehri
Dökülüyor ona binlerce nehir ve dere
En büyüğü sakarya

Ben en çok savaşları merak ederim ya
Gemiler batıran yaşamları yutan angarya
Kollarını kucaklıyor karşıyaka
Bir vapur yalıyor uzaktan güzelyalığı
Bütün güzelliğiyle duruyor kıyısında urla

Çeşme kuşadası ve birde karaburun
Şakız adası son anda oldu yunanlıların
Ne aşklar doğdu kumsalında sahilerinin
Barışta ve savaşta
Tersaneler kuruldu savaşlar unutuldu
Bir yudum su benzin dudaklarında
Kulakların yelken yarışı
Yanarsam sesine soluğun yetişir sevmelerime

Hüseyin Yük

Eirene

Sade hoş Şehirler diyarının kızı
Zorluyorsun beynimi yüreeine doğru
Varoluşunu sorguluyor yüreeim
Bir tarafta inancın bir tarafta öfken
Kızıyorsun belkide bilmediklerime
Bildiklerin gözlerindeki parlak yıldızlar
Eminimki ışık saçıyor bilgeliğin
Seni tarif etsem anlatamamki
Bilinmeyen bir yerlerdesin
Bana çok yakın içimdesin
Her andığımda sevgini
Engin ve derindi öngürülerin
Özlenesiydi hep söylediklerin
Bekliyordu deniz ve mehtap seni
Őenlenirdi seninle her seferi

2003

Hüseyin Yök

Ekmek

Kara kış gününde Sarıkamışta
Horasan a yolculuk yapıyordum trenle
Katarlı yarısı yük yarısı yolcu vagonlar
Biletler diye bağırın kondektör

Kontrolleri bitirdi geldi kompartmanıma
Selam verdi açtı masayı serdi gazeteyi
Ekmek peynir çıktı torbasından
Dikkatimi ekmeğe duyduğu saygı çekti

Adam çok açtı ama ekmeğe acımıştı
Şanki ekmeği onu yiyordu ezilip büzülüyor
Önünde küçülüyor ufak bir kırıntı düştü yere
Birden yerinden fırladı binbir mahçubiyetle

Kutsal bir kitap gibi öpüp başına koydu
Ve o kırıntıyı okuyup üfleyip yedi
Hayatın sırrı bu ekmekte öğül dedi
Biz onun için çalışıyor ve onun uğruna yaşıyoruz

Soğanlı dağlarından geçerken tren
Sıcaklığıyla baktı yüzüme birden
Dediki daha sen gençsin ekmeğin değerini
Yaşadıkça öğreneceksin

Sakin ekmeği atma ve ona yan gözle bakma
Saygı duy her daim önünde diz çok
Göreceksin ki onu da seni de yaradan
Ekmekten seni mahrum birkamıyacaktır hiç bir zaman

06.03.2007

Hüseyin Yük

En Duygusal Anlarımızı Yalnızlıklarımız

En güzel anlarımızı yalnızlıklarımız
Sevebilirmiyiz dediğimizde
Sevginin aleviyle yandığımız
Zamanların arkasında bağdaş kurduğumuz

Kor alevlere döndürdüğümüz
Sevda türkülerimizle övdüğümüz
Gün gelir kaçışlarımız
Kaybederken bile üzöldüğümüz

Belkide sevinebildiğimizdir
Sevdalarımız mı geyikti
Yoksa kayalıklarımızdı otu değerli kılan
Belkide bir deniz dalgasıydı köpüren

Sahillerde kumlara yazılan
Dalgalarla silinmiş olsa bile
Deryada kaybolmayan
İZLERİMİZDİ SEVGİLERİMİZ

Bildiklerimizi sevebiliyoruz ya
Şeverken öğreniyoruz ya
Öğretmen gibi davranıyoru
Çocukluğumuzdan esinlendiklerimiz
Masumca şımarmalarımız

Mehtapla güneşin batımı
Çakıştığı deniz sölüeti
Biri soldan diğeri sağdan
Vuruyor denizin maviliğine
Şehir ışıkları uzaktan
Yansıyor iyot kokularına
Ve müzik denizin üstünde
Yaşamak gecelerime
2004

Hüseyin Yük

Erzincan

Altıntepe dağının eteklerinde
Munzurun gönlü bol dizlerinde
Fıratın doğduğu ana kucağı
Erzincan

Miden'de gastritmi ülsermi var
Git Erzincana ekşisuya iç geçsin derdin
Beytahtında ağaçların gölgesinde serinle
Dua edeceksen git terzibabaya

Lahmacunu peyniri yaprak dönerini balını
Soğuk sularını sıcacık somununu yemeden gelmeyin
Saymakla bitmez güzellikeri erzincanın
Ozanlar şairler ermişler şehri

Kaplıcalarını raftingi hele beni büyüleyen manzarasıyla
Girvelik şellalesi yeşile bürüyor her yeri o eşsiz güzellikle
3 ordusuyla kahraman ordumuzun bel kemigi
Eşsiz insan sevgisi

Çocuk dostu şehir erzincan
Şende askerlik anılarım kaldı
Gözlerim hep sevgili arardı
Dost buldum sevgi gördüm
Erzincan anlatılmaz yaşanır

Hüseyin Yük

Eteğinde Çalan Ziller

Eteğinde çalan ziller
Belkide beni bekler
Puanlı benekli renkler
Eteğine yapışan bebekler
Görünmeyen memelerini kıskanırım
Hiç tanımadan
Bir bebek öpmesin diye
Zil çalan eteklerini kıskanırım
Birazdan çıkmaz bir sokağa sapacakasın
Merdivenleri ineceksin
Etkelerine aldirmedan
Uzakta bir nokta olacaksın sonra
Belliki beni beklemeyeceksin

Hüseyin Yük

Etkilemek

Etkilmekti serin havaları
Düşündüm yaylaları
Ay ışığı doğmuş dağları
Çobanın matarasındaki çayı

Yeni doğmuş kuzunun meleme sesini
Düşündüm seninle aynı yaylalar'da yaşamayı
Saçlarına doğan dolunayı
Samanyolu aynaları
Gözlerindeki soyunmayı yıldızların

Hüseyin Yük

Evliya Çelebi Sürtünmüş Sana

Bir gün karsta
Öbür gün marsta
Yarın maraşta
Bir uçakta bulutların üstünde uçuyorsun
Havalımı havalısın
Bir bakmışım eşşekle
Dağ yolunu aşmışsın
Bazanda eşşekten düşüp ağlamışsın
Gemide denizlerde
Güvertede
Yanmışsın
EVLIYA ÇELEBİ SÜRTÜNMÜŞ SANA
Ondan hep seyir halinde gönlün
Sen bu yaşta çok büyümüşsün
Kar yağarken yollarına üşümüşsün
Gözlerinin arasına fırat akmış
Kırpıkların ıslanmamış
Duyguların sağanak yağmur
Sen şemsiyesiz ıslanmışsın
Kim bilir kimin aklında kalmışsın

Hüseyin Yük

Gecede Sabaha Sürdürdün Beni

Sabahki ayazdı gece den sinsi
Bir gecede sabaha sürdürdün beni
Saçının kokusuydu kardelenler
Ruhumun korkusuydu gitmelerin

Derindi gözlerindeki denizler
Cevaplardı yüzümdeki çizgiler
Şenki unuttuğum sersemliğimdin rüzgarımda
İçine inemiyorum kor alevlerlerin küllenmeden sevdan
Yoktu öteye hiçbir yerde sevda bu şiirden başka
Şiirki efendisiydi yalnızlığın

Hüseyin Yük

Gelincik

Yeşil buğday tarlasındaki gelincik kadar güzelsin.
Leylak memesinden sızan süt gibisin.
Gamzelerine bir çocuğun mutluluğu konmuş.
Ortaokul aşkı coşkunluğunda kaynak suyumsun.

Seni her düşündüğümde
Sirat köprüsünden geçiyorum,
Ben köylere Muhtarken
Sen kentime Vali oluyorsun.
Derin nefeslerin ele veriyor yanlızlığını.
Kimliğin tesettürlü gülmelerin ustura
Kesiyor hevesimi
İlk bisikletime sahip olmuş gibi sevincimsin.
Yayla evimsin

20.04.2007

Hüseyin Yük

Gitme Arya

Seni gitmelere kim zorluyorsa ve boğuyorsa
O gitsin sen gitme kal bizimle arya kal
Kalki hüznüleri pişirelim şiirleri çıplak görelim
Gitmeler çözüm olsaydı gidenler geri gelirdi

Sabah veda şiirini okudum gözlerimin yaşıyla
Yüreğim burkuldu içindeki fırtınalar tipi kar boran
Dayan filiz dayan az kaldı bak köy göründü
Evin sobası tütüyor kuşlar ötüyor cık cık

Sen serçeleri seversin kanadı kara batmış serçenin
Leyleklerin kırlangıçların kedilerin sana ihtiyacı var
Al onları da al yanına tüten yuvana yarınlarına barınağına
Bizi sevgimizi çoşkumuzu sevincimizi yarım bırakma

Gitme arya gitme kal sen gidersen ışıkları söner ankaranın
Yollar buza bürünür kavşaklar karışır sevdiklerin ağlaşır
Gitme arya gidersen kel kalır boşluklaşır sayfalar
Beyaz kağıda bakmak zordur arya sahipsiz sevdasız dağ kalır

Ayrılığı yazmak yaşamaktan zormuş yazamıyorum arya
Sensizliğe susamıyorum düşünemiyorum arya
Gülmelerin takılıyor ceketime ilikleyemiyorum
Önünde dik durmak saçlarına dokunmak hüznünün varya

Topallıyor cümleler çıkamıyor bir üst satıra sakat bırakma arya
Yeşerttiğin filizlerimiz kurumasin sevgimiz hiç solmasin
Sen gitme arya bizle kal şiir le kal içindeki nehir gitsin
Sen deryasın arya o bize kalsın sen bizde kal biz sendeyiz her zaman

Hüseyin Yük

Gizli Ay

Gizli ay Güneş doğarken gizlenirdin
Gece yıldızlarla bezenirdin
Gezerdin bazan hilal bazan dolunay olurdun
İman dolu yüreğinde hiç bilemedim
Hangi dindeydin

Seni tanıdığımda başak burcundaydı zodyak
Ekinlerde başağa durmuştu
Bir sahil kasabasında deniz bekardı martılar dışı
Ve biz iki kişi
Gördüklerimizi imzalıyorduk

Teninde kaç parmak izi bırakmıştı yaşam
Aşkların kanamalı, damarların yanıyordu hasretten
Ve sen ağlıyordun
Şalgama yüklüyordun öfkeni

Kaz dağlarını her aştığında
Çanakkale geçilmez oluyordun
Bir komiser seviyordun tabyalarda
Evliydi.Umutların tükeniyordu

Bir balıkesir almıştı aşkını bir asos
Erdemin eğitimciliğinden
Mahpuslara meslek öğretiyordu
Umutları tükenmişlere
Kadın yüzüne acıkmişlere gardiyanlara
Elif mahkuma hasan abiye
Bir gümüşü değil yüreklerdeki özlemi nakşediyorlardı
Yüzüklere kolyelere
Çok şey verdin hüküm giymişlere
Hükümsüz sayarak

Hüseyin Yük

Gizli Ayrılık

Binlerce sohbetin selamla başlar
Sevgiyle hoş görüyle selametle biterdi
Ne zaman ayrılık mektepleri kuruldu
Sen sınıfta kaldın sıralar doldu

Otubüsler kara devrildi
Bir aldatma aldanma şüphesi
Kocaman bir sevda dağını
Dinamitledi üstüne devirdi

Yenildin yenildi zar tuttun belliki
Hile olsa keşke ayrılıklar
Senin beni kırdığın
Benim yalancıkta ayrılalım dediğim

Seni bir gece vakti uzağa götüren
Kuşkusuz kuşkulu depresyonlarımdı
Yıllarım hasır gibi sarıldı önüme
Ne bu ev benim ne rahat minderler

Beni tüm soğukluğuyla ankara bekler
Üniversite yıllarım da sığındığım
Parkemle parklar da uyuduğum
Genliğimin gençlik gelincik parkı

Ancak şimdi durum farklı
İçimin içini sen içmiştin
Benim şaraplara susamam nafile
Hangi alkol hangi su içimden eksilen
Seni tamamlarki...

Kaç sağanak aşk
Kaç güzel kadın
Kandıracak beni

Hiç bir el sendeki beni
Sülale kabile arkadaş kanki saymayacak
Ben asla seni unutturacak göz bulamayacağım
Unutamayacağım.....

Hüseyin Yük

Göçmen Yüreğim

Ben senin dudaklarında üşüdüm
Gecelerimde yalnızdım
Gözlerin derin devlet
Duygularım rütbesiz subaydı
Hava lodos sen meltemdin
Yürüyorum yalnızlığa kalkmış bir trenin arkasından
Tarlaya işçi taşıyan bir kamyonun kasasında
Saklı bir şafaktı göçmen yüreğim.

SEN yoksun

Hüseyin Yük

Gökçen

Hani bir orkideye bakarken kendimizi sınırsız güzelliğinde
Gökkuşuğu renklerinde bir dilek tutarız.
Bülbül sesinde tutulur lisanımız susarız.
Hani hevesimizdi bakmak gözlerine Gökçenin.
Kız erkek demeden baktığımız.Huzura bakar gibi.
Sevdasında kutsadığımız
Saçlarında çay yudumladığımız
Hani överken Gökçen gibi güzel dediğimiz
Cümlelerimize zamir eklediğimiz
Onu anlatırken bile sustuğumuz
Yüklemlerimizdi Gökçenlerimiz

Hüseyin Yük

Gönlüm

Gönlüm perdeden çıktı çalgıcı nerdesin?
Çal oku kendine gel.İşimiz bu perdeden düzene girmek
Dünya işine hiç iltifatım yoktu
Fakat yüzün dünyayı da,dünya işlerinide bezedi.bana güzel göstermeye başladı

Hiç sönmeyen ateş bizim gönlümüzde
Onun için pirimugan aziz tutuyor ağırlıyor
Dün gece gönlüme aşkından haber verdiler
Hafızın gönül fezası hala o sesle dolu

Zülfünün büklümlü küfürün de tuzağı
imanın da.
Yüzün güzellik mucizesi ama bakışının sözü apaçık sihir.
O şuh gözlerinden canını kurtarmaya imkan mı var? daima elinde yay,pusuda!
O siyah göze yüzlerce aferin aşık öldürmede sihirler yaratıyor
Gönlümde gitti dinimde.
Sevgilim beni kınamaya kalkışma haydi git
Mum nasılsa yanılıp sevgilinin gülümseyen parlak yüzüne kendisini benzetti
Dudağından henüz süt akıyordu
Ben bu tuzluğun etrafındaki şeker,herhalde sebepsiz değildir derdim

Bir bak,dinle elmaya benzeyen çenendeki çukur ne diyor
Mısırdaki yusuf gibi binlerce güzel bizim kuyumuza düşmüştür

ŞİRAZI

Hüseyin Yük

Gönül

Her Şey kendini yenilemez
Dalından koparılan gül
Elini bırakan gönül
Sevmek bir ödöl
Ne olur ne olur dön geri gönüll

Hüseyin Yük

Gördüğüm senmisin

Gördüğüm senmisin
Esmesinde rüzgarın saçlarının
Küpelerinden asılı kirazlarının
Nar gülüşlerinde bahar coskuşu

Türkülerimin nakaratındasın
Karpuz düşlerimde
Soğuk çeşmelerimdesin
Dudaklarında çilek kokusu
Erik gülmelerin, başak mubarekliğindesin
Şairin dizlerinde şiirdesin
Kaz tüyü sıcaklığında gönlümdesin

Hüseyin Yük

Gözler

Bulutlarını dağıtır sana doğan gurbet
Dağların yıkanır dolunayda
Dudakların yumurtlar uzun kanatlı yuvalarına
Eşikte çakılı at nalı
Sana değecek nazarlara korunak olacak
Sesinin tınıın da huzur bulan çocuğun gibi
Omurgamızdaki gam kalkacak sarmaşık saçlarında
Duvarları sevmedim senin düzleminle tanıştığımda
Gözlerin gözlüklerini soyduğunda
Renklerin dans eder gözbebeklerinde
Beklediğim adın çağrışım yaptığında
Dikkat kesilirim sesinin huzurunda

Hüseyin Yük

Gözlerin Döşęimdi uyuduğum

Gözlerin yollarımdı yürüdüğüm
Gözlerin döşęimdi uyuduğum
Sözlerindi sevgi çiçeğim
Bitmeyecek bir sevdıydı renga renk

Okyanusumdun hayal gemimde
Kılavuzumdu tertemiz hislerin
Güneşimdi parlayan bakışların
Martıların kanadında yazılı aşkımdın
SEN

2001

Hüseyin Yük

Gözlerinin Kebanında

Barajların esmer kızı dilan
Gönlünü munzura yasla
Gözlerinin kebanında
İzlediğim dizinin enerjisi var

Saçlarında yedi iklim yıkanır
Ovalarında memleketim doyar
Barajın ışıktır yurduma
Şehrim aydınlanır seninle
Kavuşmadığın sevdan
Yeşermiş mendilinde desen desen
Ey gök yüzü yağmurlarının suladığı ten
Umutların üşüdükçe
Güzel güneşli günleri düşle

Hüseyin Yük

Gurbet

Bütün canlar gurbet ana rahminden sonra
Şehirler dağlar yarlar gurbete tuzak
Asıl gurbet kaybedilenler geri dönemeyenler
Sevipte kavuşamayanlar bir arada yaşayan yalnızlar gurbet

Ana memesini kardeşe pay ederken
Ayrı düşerken sevdadan gurbet
Ki rahlesinden başlar gurbet
İçimin şehri dışıma gurbet

Acıtan hasretler yazılan destanlar
Sen varken bile vuslata eremezsem
Sevemezsem beyninin susamış aşkında ki gülleri gurbet
Musalla taşı mezara gurbet ölüm cana can ruha gurbet
Ben sana gurbetken sen bana gurbet

Hüseyin Yük

Gurur

Genlerinde gurur var biliyorum
Korkmuyorum.
Karşısına tablolar koyuyorum
Direksiz saraylarının
Yağmur gibi yıkıyorum eski yüzlerini
Yeşerecek gülmelerini bekliyorum.
Unutulmayacak zevkler düşündüğümde,
Sabahlar doğuyor düşlerimde
Ellerine şehrin parklarını döküyorum
İki sevgilinin dudakları Gamzlerinde
Kavgaları asık suratına yansıyor
Şerçeler zerdali ağacına konuyor
Ürkek bakışlarıyla yemliyorsun
Bir hikaye okunuyor kulak içlerinde
Duymak istediğin ezan sesinde

Yürüyor tüm askerleri tümeninin
Mavzer çevikliğinde sözlerinin
Emirlerlerindir belkide duymak istediğin
Postal seslerinde

Yüreğinde çocuk sevgisi düşlediğinde
Her anlam yüklediğinde yaşama
Ömrün uzar beklentilerinde
Slogandır senin ergenliğin
Süt beyazı memelerinin

Ben sana düşsem kuşluk vaktinde
Yüzmelerinde denizinin siğ sevgilerinde
Seni seviyorum demek için
Sınavlarında gözlerinin

Hüseyin Yük

Gücünde Aşk

Gücünde leopar gücü var aşkının
Antilop saçlarında barınakları duygularının
İmpalo hızında korkularının
Bir ceylan yavrusunun pır pır yüreğidir yüreğin
Doğa zenginliğinde dir güzelliğin

Sakin çakala bırakma sinsice çalar sevgilerini
Gecedен hayduttan eşkiyadan koru
Gözlerin bir kartal sezgisi kadar keskin olsun
Korkmasın sevmekten aslan yüreğin

Hüseyin Yük

Gülme Denizi

Bir yaprak kımıldasa
Serin rüzgar esse
Gözlerin gülecek biliyorum
Sen bana serinlik veriyorsun
Garson kız gülüyor
Gençleştiren gamzeleriyle
Yok aldatmadım
Sadece seni gördüm gülme denizinde

Hüseyin Yük

Gümüş Suskunluk

Kelime buldum gümüş suskunluğunda
Demir yüklüydün civa hükmünde
Kurşun dökülen güzelliğın
Bir tarih yazılan bin şehit verilen milliyetçiliğın

Yolum engelli viraj dolu
Ufkuma sis çökmüş
Bin kurt tilki çakal dökülmüş
Seni düşlerken sürgün edilen yüreğimle
Gökyüzü denizler mavi yol
Gemiler emrimde
Güzel günler hepsi sende
ve bir gümüldür sahilinde
Kumsalın kucaklamış esaretimi
Sabahlarım seninle yeni bir hilal de
Tavşan kanı çayda biter yorgunluğum

Hüseyin Yük

Gün içinde Dünya da Melekler dolaşır

Gün içinde Dünya da Melekler dolaşır
Ararsan bulamazsın bakarsan göremezsın
Bir şans gününde dikilir önüne
Melekten insana dönüşmüş güzellikler

Aramakla bulunmayan kaderimdeki beklentilerimden
Gözlerindeki yangından küllenmeden duyguların
ilk gören bu olayı isterken
Nasıl olsun dağlar da karda olsa olur
Kardelenler oldukça beyazdır sevdam
Bulutlar beyaz, kirlenmeden özlemlerim
Buluştuğumuz bir kara parçasında sen
Şiirimsi saçlarının tenindeki beyazlıktayım
Kırpiklerindeki buz tutmuş kar tanesinde
Soğuk sevgimiz ısıyor bakışlarında ki Güneşten
Nefesinin buharındaki sıcaklıktayım

Hüseyin Yük

Güneş Sızmış

Mercimek tarlası gibi
Bereketlisin.
Güneş sızmış dul ovalara
Mevsimler yetişmiş tepelere
Memelerin benzemiş,
Tomurcuk meyvelere.
Nelere
Nerelere
Nerelerde.

Sen Yoksun...

Hüseyin Yük

Güvertemdesin

Sen açık havada güvertede
Ben ise zeminde bakıyorum gözlerine
Gemi kaptanı gemiyi yönetiyor
Denizde hafif dalgalı saçların gibi

Limanını bilmiyorum gideceğin
Sadece aynı gemideyiz birlikte
Yüreğin kimin için çarpıyor bilinmez
Benim içindir belkide

Güneş gözlerine doğmuş batarken
Martılar gözüküyor enginde
Şana bakmak okyanus derinliğinde
İnci mercan eşliğinde

Hüseyin Yük

Güzel Günler

Bir kızıl karanfil açacak
Pamuk şekerci karşılayacak beni
Düşlerim kadar tatlı ve yumuşacık
Avucumda tuttuğum para uc uca yetecek
Bir dolamlık alacağım güzel günler yani
Ağzımda eriyecek
Sokağımdan geçeceğim
Küçükken büyük şimdi bana minik gelen bir evin
Penceresinden bir türkü duyacağım
Çocukluğumdan kalma aslında...
Yenice uyarlanmış, içimden bağıracam
Ben geldim geldim işte
Peki siz niye siz niye değişmediniz
Sadece eskidiniz
Annem bahçemiz sevgimiz
Bir bahar dalının taç yaprakları düşlerim
Serpipte gittiğim evime döneceğim
Gülleri açacak gözlerimi alacak güneş
Tül perdemiz bana el sallayacak
Efiltiyle çağrışımca sıcak
Saksıda ellerim tanıyacak beni
Ben aynı ben değilim
Peki siz niye siz niye değişmediniz
Eskidiniz
Annem bahçemiz sevgimiz

Hüseyin Yük

Hadi Çocuk Olalım

Hadi çocuk olalım
Analarımız komşu olsun
Aynı anda meme emelim
Bakışarak aşkımızı doyuralım

Kör ebe gören ebe oynayalım
Sen kaç bende yakalamaya çalışayım
Samanlık seyran olsun
Kibritleri yakalım içimiz aydınlansın

Karlarda çıplak ayak donsuz yürüyelim
Üşüyerek eve koşalım
Kazlar düşsün peşimize bizde düşelim
Dedemizin sakalını çekip yüzünü çizelim

Kuzuları sevelim
Küçük yavru kedileri besleyelim
Sobada birlikte ısınalım kediciklerle
Tavuklarla eşinelim göplükte

Hadi çocuk olalım
Kuş yuvalarını koruyalım
Kırlangıçlara şarkı söyleyelim
Serçelere ekmek doğrayalım

Hadi çocuk olalım
Beşik kertmesi yapsınlar bize
Keçi boynuzundan yüzük taksınlar ikimize
Ahhh bir çocuk olsaydım

Hüseyin Yük

Haşlanmış Sevda

Görüşalanım menzirim sadece denizindeyim
Yorgun dalgalı durgun puslu yıllarında değil
Ben senin kıyılarındayım yüzmeyi öğrendiğim
Sıcak yaz günlerindeyim

İçinde haşlanmış sevdalarını bilmem
Yosunsuz berrak hışmındayım kumsalındayım
Özlemeye uç vermiş makilerine hangi deyyus kibrit çaktıysa
Gururunu onurunu kimler yaktıysa

Yağmur olup yağsam bile alevlerinin üstüne
Sığ kalırım bozkırına çiçek olmaya toprağım yetmezse yanılırım
Yüreğim makilerin gibi kel kalırsa ağlayamam
Oysa ki ben sende ülkümü besliyordum düne kadar

Ürkmüyordum korkmuyordum sana yürüyordum
Sevmenin azınlık haklarına gümüşe bürünen yalanlarına
Sana çekik gözler aldım ağla akıt dertlerini pişman ol
Geçir ahlarını deliğinden sevdanın hüzün kal

Hüseyin Yük

Hep Sen

Ben gitim senden dediğinde sevinmişim
Zaten sonu yoktuymuş demişim sanal sanki
Bak yıllar geçti adın bile geçmedi şehrimden
Bir resmine hasret bırakmıştın birde sesine
Çocuk kavgaları gibi kavga eder küserdik
Çocukca gelirdi küsmelrimiz barışırdık hemen
Kaçardık saklanırdık sadece bir gün
Ya ertesi gün göremezsek deli gibi arardık birbirimizi
Nikler aşına gelmediğinde ip lere sarılırdık
Nasılsa bulurduk ya adımın yanında ya üç isim sonrasında
Bulamazsak içimiz kanardı
Dağlardı hasretin yüreğimiz yanardı
Toplumsal olaylara ağlardık
Memleket sorunlarına yorum yapardık
Sen bakanlara kızardın ben de sana
Ne var bu kadar büyütülecek düzeler yaa
Hep kaçamak hep yasak hep meçhul
Kimliklerinde ne isimler ne eylemler aklımda cırırt atardı anla
Ne olurdu da çıksaydın ortaya
Ben geldim işte ben diyebilseydin
Nerde
Sen nerdesin aklın nerde ben aklındaki bir perde
Açık tut hatırla gittiğin her yerde
İnanki seni düşünmek bile derman oluyor her derde
Yolum geçmez sanma gelirim gittiğin her yere
Ve sen sen nerdesin şimdi nerde
Bende mi kendindemi yoksaaa yoksaa
Yoksayı es geçiyorum şimdi sende bendesin belliki
Hem de hemde içimdesin eskisi gibi

Hüseyin Yük

Herkes Uzaktakini Yazamaz

Herkes uzaktakini yazamaz
Aklına saçları gelir burnu gelmez
Dudaklarında hat kopar
Gözlerine bağlanır
Uyku ya dalar görüntü karıncalanır
Sıra yüreğine gelir
O oo dolu tüh kaçtı sevgi Elimden deriz
Bütün bunllar uzaktan sevenlerde yaşananlar

Biz yakın sevelim
Bir bulutu sever gibi çeşme başı gibi
Sonbaharda yağmurda ıslanmak gibi
Gözlerinin arasına vurulmuş gibi

Hüseyin Yük

Hüzün

İki şey çok kanatır ciğerimizi
Yandığını hisederiz. Bir'i çok sevdiğimiz
İkincisi ayrıldığımız ikiside istemediğimiz şeylerdir
Hüzünle acı aynı sofrada bağdaş kurmuşlar
Acı doymuş hüzün aç kalmış
Sevgilerimiz, sevdiklerimizin ayrılıkları hep eksik kalmış, bir resimdir
YÜREGİMİZDE

Hüseyin Yük

Islaklık

Susamıştım yangınlardaydım
Çatlamış dudaklarımla
Çorak şorak çayırlardaki otlar gibiydim
Bataklığa batmış camış gibi
Hem serin çok derin
Yaşamı boynuzlamıştım

Ben sana dokunduğumda
Bataklıklardan serin temiz sularına
Çekmiştin
Bereketli yaz günlerine cezbeden güzelliğine
Yağmurlar yağdı temmuzda dizinde uyudum

Kasıklarını dinledim fırat akıyordu
Sakin ama ulvi gireyim istedim
Sen titredin bekle dedin
Bekle seni ıslatacağım
Bekliyorum hala

Hüseyin Yük

Işık Yılı

Uzaktasın benden bin ışık yılı kadar
Ruhun bir karış yakın içime tenime bedenime
Beyinsel sevgim seninle
Yürekmi dayanır sanıyorsun
Her nefes alışına derinden

Bulutlar maviliği kapatsada
Bulutsuzluk özlemi olsada
Ben en derin yerinde maviliklerin
Seni buldum

Yıldızlar gece görünür
Gündüz güneş kaybeder
Oysa yıldızlar hep yıldızdır
Görünsede görünmesede

Hüseyin Yük

İçindeki Deniz

Geceye vurdum kendimi yeniden duydum sesini
Nerelere sıkıştırırsam kuytu yerlerimdeki fırtınanı
Biliyorum sana dokunsam yıldırım çarpacak
Bir büyük ada batacak saçların dağlara yetecek

İklimlerim yer deşitiriyor bulutlarım yeşeriyor
Bir yağmur damlası krater gölü gibi
Karıncayı ezerken kuşlara hayat sağlıyor
Bir çocuk dedesinin sakalında sallıyor oyuncağını

Her gördüğümde makarama sarıyorum gözlerini
Resmettiğim sadece sen değilsin uçup giden gençliğin
Serçe parmakların içimi ısıtıyor ve en kırılgan yamalı duygularımı
Tutduğum yüreğinde sallıyorum sevdanı

Kıyılarına yanaşmak seninle yaşamak
Martıların kulağına fısıldamak şarkımızı
İçinin denizimi kirlendi yalnızlıktan
İşim gücüm sen olmalı temizlemeli yalnızlığını

Hüseyin Yük

İlişki

İlişki sıcak çay gibidir içeni yakmaz
Döküleni yakar

Hüseyin Yük

İstanbulu İç Bir Yudum

Bir yudum iç sevin coş eğlen sende
İstanbul seni görmüş
Akasyalar Güller yüzüne gülmüş
Karlara kaçmış bak yeşillenmiş yedi tepe

Sesin ezan sesine karışmış
Güvercinler Eyüpte te toplanmış
Emirganda Leonardo da Vinci sergi açmış
Tarih fısıldamış kulağına hüzünleri

Kadıköyde isekle de simit yemeden gelme
Boğazda tekne turuna çık seyret gelincikleri
Eminönünün de balık ekmek ye kuşlara da ayır
Kapalıçarşıdan hediye al parası benden

Şiirler yaz İstanbulu uzunca
Yarışmalara katıl birinci ol
Unutma At a da bin ha korkma
Beyoğlun da sabahla çok içme ama

Yani beni unutma İstanbulu sev ama aşık olma
Sesini çok özledik şarkılar seç bize
Arkadaşlara selam söyle
İzmirede beklediğimizi söyle herkese

Hüseyin Yük

İstemedin

Ellerimle ay ı dudaklarına koydum istemedin
İsmi ni adsız yıldızlara verdim olmaz dedin
Bulutlara bindireyim seni dedim ağır gelirim dedin
Anlıyamadım ayrılmayı sevgiden yorulmayı
Denizsiz boğulmayı
Soğuksuz sarılmayı
Sevmek dudaklarında takla atarken
Gözlerinde sevdam yatarken
Bu kadar çok severken seni
İstemedin istemedin beniii....

Hüseyin Yük

İstemek Önemli

İstemek önemli
Vermek kadar değerli
İstersen alırsın belkide
Hatta belki bile az gelir nerdeyse
Yetmez tek başına istemek
Eylem gerek eylem biraz
Hele bu devirde çok zor sevgide
İstemekte
Kime vereceğimizi şaşırдық birlikte
Kandırmak istemem desekte
Aslında her istek kandırmacamıdır
Sanmam deme sınamak lazım
Sonra bedeli ağır olur istemenin
İstemeden istemeye fark vardır
İstemek sonuçta yalvarmaktır
Belkide ayaza tipiye yakalanmaktır
Hala cevap yok senden
Bu istekler şiir oldu çoktan

Hüseyin Yük

İzmir

Deniz ne kadar maviyse
Sen o kadar beyazsın
Huzur Ege deniziyse
Gözlerin iskele sana çıkmam için

Saçların gemiyse
Sevgim güvertedeki çiçek
Seni gördüğümde aklım tutulur
Aşk yanıklarım var yoğurtla beni

Bal dudaklarına arılar gibi konmadan
Tuzlu deniz suyu
Genç kızların kaneviçesiyle silmeme izin ver
Bilinç ışığım şarapsız sarhoşluğumsun

Hüseyin Yük

Kaç Yüzbin Daha Sakladın Beni

Kaç dudak öptü kulaklarını
Kaç söz okşadı nemli tenini
Bin koku duyuldumu derinlerinde
Kaç yüz bin kere daha sakladın beni
En azgın yerinde kelimelerimi

Her öpüş bir milyon öldürüştür korkularını
Gözlerin paris metrosu
Beden tramvayında en sonsuz yürüyüştür
En duygusal yerinde büyüttüğün sevgi gemisi
Toplardamarlarında yüzdürdüğün bahar sevgisi

Hüseyin Yük

Kaçan Balık

Sevgi kaçan büyük balığa zıpkın atmaktır
Aşk derinliğinde denizin oksijen tüpsüz dalmaktır
Her ikisinde de zoru başarmaktır
Dişi egemen dünyada ürkütmemektir yaşamı

Hüseyin Yük

Kaçıncı maçıtasın

Şimdi sen uyuyormusun
Dündemisin,
Günündemisin
Kaçıncı maçı kaçırdın?
Hangi filmdesin
Kaçınca sayfasındasın kitabın
Hangi rekatındasın zamanın
Kimin kaderindesin kimibilir neredesin

Hüseyin Yük

Kadıköy

Kadıköydeyim denizle karşılıklı
Vapurlar iskelede bekliyor
Gezenler gelenler gidenler
Bir sonbahar hüznündeler

Sağımda solumda güzel kızlar
Kimi döner yiyor kimisi sarma
Randevulaşanlar var birde
Sigaramı içtim çayımıda

Martılar uçuyor hedefsiz bence
Aşklar buralardamı filizlenir
Belkide belkide tam burda
Ayrılıklar başlamış kavga etmişler
Hüzünlü sonbaharın kışları

Düşüncelerin doruğu neyse
Fotoğrafını çekiyor resimci
Buluflu bir havanın
Belkide kuru yaprakların
Yeşerecek beklentilerini

03 aralık 2005 saat 15 15

Hüseyin Yük

Kadınlar

Kadınlar varlıkları ve güzellikleriyle
Sözleri sesleri ve gülüşleriyle
Kadınca düşleriyle kadınlar
Bir karıncada devleşen, yüreklere yerleşen kadınlar
Çokca seven asla aşık olmayan
Kendilerinin sözünü kesen
Bir hükümdarı bile dize getiren
Büyüklikleriyle kadınlar
Kendilerinin gücünü bilen
Hazzı zevki iyimserliğiyle
Düşük çeneleriyle ama büyük zekalarıyla
Kaçınıcı gezegenin insanı belli değil kadınlar
Rahminin sıcaklığı yüzlerine yansır
Güneş onlarla tutulur sevdalarında
Yıldızara adlarını verirler
Ah birde daha az kaprisli olabilseler
Her kadın kendini aşar
Bazan kıskanır bazan kaçar
Erkeklere çok dert açar
Anamız yarımız sevdamız canımız kadınlar
Kırpıklarının arasında ne sırlar gizlidir
Bakarken bile gizemlidir
Beyninde saraylar keşfedilir
Ne kadar çok kadınlar
Severse hoş kadınlar
Gözlerine denizler sığmaz
Sözleri yedi kıtaya sığmaz
Sevildiğini bilirse asla kızmaz
Durduk yerde şiir yazmaz
Bütün şiirlerimize eş tir kadınlar
Asılırsın koşarsın kaçar
İstersin isterik olursun delirirsin bakmaz
Yüzünde ay ı doğurur güneşi batırır
Okyanuslarda yıkanır
Ama istemezse yerinde ağırdır
Benim kadınıym senin kadınından güzel
Bu şiirde burda biter

Hüseyin Yük

Kahve

Kahveyi kokluyordu kadın
Saçlarından üç at saha kalkıyordu
Yelelerinde kahve dostluğuyla
Bir bebek annesinin dişlerinde taşıyordu
Çıplak bedenini turkuaz boyaya yatırıyor
Sadece bacakları maviydi
Elleri beyaz sırtında bir ben vardı
İki kürek arasına saklanmış bizden
Metrolar denizin dibinden geçiyordu birden
Yolcuları cankurtaranlar harbiden
Yerde adam yatıyordu siyah elbisesiyle
Kadın üç geyik vurmıştu şemsiyesiyle
Duvara asmıştı boynuzlarını önünde poz veriyordu
Biri ren geyiğiydi ama sanki çok şey diyordu
Arkasına almıştı üç geyiği de
Ben ihaneti affetmem anlarsın ya adam
Adam ne diyebilirdi ki sadece susuyordu
Üçüz doğurmuştu kadın
Ama iki memesi vardı bir bebek hep açtı
Emzirecek çok şey varken bebekler emeklerken
Kadın daha çok vermeliydi kendinden
Savaş çığlıkları arasında kurtardığı onuru gibi
Yavrularını da kucaklıyordu iri yarı biri
Afişlere asılacaktı resmi
Boynunda kravat elinde silah
Beyninde çocukluk yılları hemde oyuncakları
Ayağında bot yerine mor terlik
Böyle oluyor artık ergenlik
Arabalar yolun altına inmişti
Bakınca sanki devrilmişti
Akılıma ocaktaki kahvem geldi

Hüseyin Yük

Kapadokya Güneşi Öpsün

Kapadokya Güneşi öpsün saçlarını
Peri bacaları yıkılsın ayaklarına
Tılsımlar duygularına tünesin
Sen ki mezopotamya senki ürgüp
Kapadokya Malatya Senki büyük bir derya
Dudakların coşkun sakarya
Binbir çiçek pınar sana akar ya

Hüseyin Yük

Kar Azgın Göz Arsız

Bütün bilge burnunla kokla atomları
Çarmiha ger gururunu
Zamana kurşun sık
Yol ver mayalanmış gevezeye
Çık soğuk yatağından git alemi gezmeye
Değmez kıyısını dudaklarının öpmeye
Kar azgın göz arsız yaz alageyik
Lüzümsüz tuzsuz uygunsuz sözlerini sele verdim
Çocukların güveninde yüz çiçek açar
Karmaşık dolu yağar dağ kadar şapkana
Cevize sar baklavayı acılı adana damadını
Islat nam olmayan namını

Hüseyin Yük

Kararsızlık

Harman tozları gibi kararsız
Sabun köpüğü gibi zamansız
Akşam sever sabah çayarsın
Yaşamak bir sineğin kanadına binmek gibi
Çingene gamsızlığında davulun tokmağında
Öynak bir zurna sesi, ney üfleyen derviş derinliğinde
Bir yarın müslüman öbür yarın musevi
Firavunlaştırma duygularını
Kararlı bir yağmur ıslatmaz insanı
Seçeneklerini ağart şafaklarına aş doğrularını
Sür dürüstlüğe yüreğinin kararlılığını
Ben senin doğurduğun gerçeklerimdeyim

Hüseyin Yük

Karlar Uyuyor

Karlar uyuyor
Üstüne çöktüğü çiçeklerin
Yeşerecek meyvelerin köklerinde
Karlar uyuyor kirpi uykusunda

Karlarla birlikte dağlar da uyuyor
Yarınlar da uyanmak için güneşi bekliyor
Yüreğinde mi uyuyor
Senin güneşin kim
Her doğan güneş kar ı uyandıramaz
Sanırım senin yüreğin kırmızı ışık
Sarıya yol ver yeşili nasılsa getirir yeni gün
Uyansın uykusundan kardelenleri keşfetmek için
Karlar uyuyor Dağlar uyuyor Yarlar uyuyuyor
Yarınlar uyumuyor
Yar a doğacak güneş kadar sıcak bir o kadar mavi
Engin bir yeşil
Yetişir sevmeye yetişir uyandırmaya güneşim seni

Hüseyin Yük

Kaynaklar

Kayalar yükselir kaynaklarda
Yeşil bir zeytin tabağımda
Kara bir sinek yanağımda
Mevsim sonbahar der gibi
Ördek sesleri kulağımda
Sen ve senler hep aklımda
En güzel kaynaklar manzaramda

Hüseyin Yük

Kekik kokulu KIZ

Kekik kokuyor her yer
Zeytin ağacının altında bir tahta masada
Yeni çiçek açmış zeytin taneleri
Harika atmosfer yıldızlar
Aklımda sen ve benden uzakta sevdan
Şimdi bir yıldızla baksam
Senden bakarmısın bakınca parlayan
O parlayan gözlerinmi
Bir tarafında yüreğin
Sevgin sığmıyor parlaklığına yıldızın

SEN HALA PARLIYORSUN eirene

Hüseyin Yük

Kınalı Kar

Uykuma dalıp dalıp çıkan sen kimsen
Yüzün bıçak gibi kesiyor korkularımı
Yeşile vurmuş güneş incir yaprağı
Uludağ bir adım ötemde
Sesinin gölgesinde demleniyorum
Cumalı kızık köyünde halil ağanın konağında
Yediyüz yıllık tarihi evde radyoda sezen aksu
Ne zamanki güzel bir şey görürüm sensiz içime sinmiyor diyor
Kınalı kar nazar kızın odasında
Seni bekliyorum bir ayran tadında

Hüseyin Yük

Kırlangıç

Düşler dudaklarını kırlangıç açlığında
Çöl sıcağında seraba dönüşen hasretim
Yumurtlar yalanlarını öfkeli kurbağa
Karıncanın dudağındaki dua da sen

Umutların şafaktaki karlara gebe
Dişlerin koparır yalanlarını rastlantılarındaki kurdun
Ne duydun saatini yorgunluğunamı kurdun
Durdun durdun da gönlümü 24 ten mi vurdun

Bir keresinde sen dokturdun
Ellerinle gururuna iğnemi vurdun
Yoktun yokluğunda kendini doğurdun
Yorgundun susuzdun durgundun

Öğlen sıcağında yine gölge buldun
Yoksa yinemi uyudun

Hüseyin Yük

Kızaran Yapraklar

Sonbaharı yaşadım bugün
Ağaçları kızarmış yapraklarıyla
Batan güneşin kızılığında
Hüzün yüklüdü ama çok güzel görünüyorlardı
Tıpkı seven insanın umudu gibiydiler
Yaprakları dökülecekti ama umutları vardı
Yine yeniden baharı yaşayacaklardı
Aşıklar yaprakaların gölgesinde dinlenecekti
İster kızıla bürünmüş isterse yeşile bürünsün
O hep gölge yapmaya hazırdı aşıkları için

25 10 2002

Hüseyin Yük

Kokumu kuşan

Κazađımı giy kokumu kuşan
İyot saçlarına sinmiş
Tembel pireler dolaşıyor etrafta
Balıklar selamlıyor seni

Balıkçı teknesi geçiyor sahilden
Dalga seslerinde adın

Hüseyin Yük

Konaklayan Sevgi

Sevgi kalıcıdır
Ama
Aynı kişide değil.

Sen yoksun...

Hüseyin Yük

Korkarım Çok Bilip Az susandan

Gözlerinin dokunuşunda özlem hasret dostluk vardı
Bir sarıldın gönlüme yağmurların yağdı
Ne yokluklar kaldı ne yokuşlar tepeler merhametinle düzlüğe indi
Memelerin sütlü nescafe ben bilmem derinlerini

Korkarım
Çok bilip az susandan saklanandan
Nerene elimi uzatsam bana yakın olurdu
Dilinemi belinemi belleğini
Oysa benim için sen çokca sevilensin belkide

Hüseyin Yük

Kökümde kal

Birle başlarmı şiir
Matematiğin fiziğin cebirin tirgonometrinin
Rasyonel sayıların türevin integralin
Fonksiyonlarına bağışla beni

Eğrilerinde hayatın kar hanesi görüneyim
Çan eğrisi bölmesin bizi
Öldükça pozitif olsun değerlerin
Ekleme yükleme toplamına çarp beni
Karemi al
Kökümde kal

Hüseyin Yük

Körpe Badem Ağacı

Körpe badem ağacının gölgesinde
Tutkunun akışını düşündüm
Her yanıma yangın yerine çevirdiğin
Monoton bir işte ne bigeliklerini bulduğumu öğrendim
Ruhumu giydirenin nasıl güzel giydirdiğini
Belleğime işledim gözlerinizi
Cevizlerini topladım
Yeminlerini öptüm
Gece ne kadar güzel
Gece kadındır adam
Sevilen kadınla dolaşmak
Kendisine kolunu vermek
Yolunu seçmek
Bu sınırsız sevinçler bir ömre bedel
Ruhlarımızı kitlelerden koparıp
Yasaları aldatmıştık
Üzüm toplamak
Ekin biçmekten daha kolaydır
Sesindeki okşamayı
Kızıl meyvelerle ekşi muşmulayı
Böğürtlenlerine baktım utanmadan
Siz beni sevdikten sonra başkalarından bana ne
Seninle çölüm ilk kez güneş gördü
Bin yıldır ağaran saçlarım güldü
Bir körpe badem ağacının altında

Hüseyin Yük

Kucağında Tutkuyu Uyumuyorsun

Kucağında Tutkuyu uyutuyorsun
Gözlerinde zeytin dalları,barışa acıkmış
Arkanı ege denizine
Yüzünü gönlümün mabedine dönmüşsün

Hayallerin bir kuş yüreği
Ellerin karanlıklara darbe indiriyor
Yıldızları çattaluyorsun ışık tadında
Bir gülsen resmin asılır şehrin göbeğine
Gamzelerin erik tadında esrik

Sen yoksun...

Hüseyin Yük

Kuğu Yürekli

Kuğu yürekli gümüş saçların
Terazi burcu sıcaklığında çayın
Delikanlı hayranların yay esnekiğiyle
Ok atsada beyaza kalkan olurmu
Beğeniyle ezilmelerim
Denizi gerdanına kolye yapan korkuların
Güçlü kollarınla dalgalanan gönlünde
Nilüfer olsam ne olur

Şeftali çiçeği dudakların
Taze papatya tarlası gibi büyüleyiciydi
Zarif sözlerin ruhumu okşarken
Aşka tutuşmuş ceylan kadar ürkekleşmiş
Yalnız yüreğime projektör tutuyordun
Avlama beni ne olur
Aşk bakışlarımız da yaşasa da olur
19.03.2007 izmir
Hüseyin Yük

Kumsal

Bazan şiirlere sığınırım
Bazan gözlerinize
Sözlerinizde yüzerken birde
Boğulmaktan korkarım iki de bir de

Nedense sizi bende etkileyen derin gözlerinizde
Sınırsız bir gökyüzü var kimliğinizde
Belkide tanıdığımız ikimizde
Her kadın istasyon değil belkide
Durakları şaşırırım sizde
Ben sadece huzur buldum derse
Kendimi unuturum sevginizde
Ununtmayın biz sevmişiz ikimizde

Siz belki birken sevginiz
Çoğalmıştır deniziniz
İnanki bu sözcüklerde ilksiniz
Belkide yüreğimdesiniz

Adınız bir şiir adı kadar şık
Dilimin ucunda ama dilim çok sığ
Sakıncası yoksa adınız
Kumsal dediğinizi duyar gibiyiz

Bir yaz mevsiminde kumsal adı duymak
Şerinetir bedeninizde uyumak
İncecik kumsallarınızda
Bir kahve kokusu serinliğinde
Sesinizin derinliğinde

27062006

Hüseyin Yük

Kurşini Bulutlar

Saçlarının kükürt kokusuydu sabah
Vadi de yaseminler menekşeler
Filizle secde den uyanmıştı
Şahlanmıştı dağlar yeşile

Karmaşık ezgilerden uyanmıştı
Tembel körelmiş duygularım
Gözlerinde ceylanlar görene kadar
Sen gittin ürktü kuşlar küstü şairler
Ve bir Tutku sevdi seni birde kurşuni bulutlar

07 03 2007

Hüseyin Yük

Lemurya

Lemurya kıtası gibi
Yer kabuğun kaymış
Bir çok parçan
Okyanusa gömülmüş
Yalnız ya da kaybolmuş
Değilsin
Kör kuyularda
Karanlıklardamısın
O zaman kalbinin
Derinliklerindeki
ALLAH inancıyla
Bir olduğunu
Bulmandan
Daha güzel
Bir yol yok

Küresel ışığında
Önüne aydınlık
Pırlantalar
Sevgiler
Döşendiğini gör

Ağlama
Dağılmış hücrelerine
Aşksa rezillik
Kendini dövme
Dağılsanda evde
İşte aşta
Parçalı bulutlarında
Güneşi gör
Yaradanın affedici
Büüklüğüne sığın
Aşkın zinası yoktur

Tek başına aşk kusurludur

Hüseyin Yük

Leyla

Sesinde çocuk var
Sevgi isteyen neşe var huzur var
Bana güvenen
Sardunyalara açmış gülmelerinde
Akasyalar kokuna saklanmış

Bir adım atsan aşkın mabedine yakınlaşırsın
Kızılayda konur sokakta dostluk çayında
Konuşsak senden benden
Vitrinlere baksak
Yağmur yağsa hafiften

Ankaranın soğuk rüzgarlarından uzak
Aşka açılan pencereleri olsak
Tirene binsek el sallasak
Yüreğimizin gideceği yere

Hüseyin Yük

Lilly

Lastik patlamasa lilly gelmezdi
Büyülü dünya gözlerimde dönmezdi
Bana beş dakika lilly gerisi masal
En sevdiğim çiçekleri görmüş gibi
Özlediğim aşk gibi akıcı roman gibi
Masmavi denizler akar sular kadar güzeldin

Sellerden depremlerden felaketlerden
Eylemlerden yangınlardan daha tehlikeli
Günahlarım. günaha sokma beni lilly
Git kaç aşk rüzgarımdan

Gözlerin iki güneş lilly
Biri batmadan öteki doğuyor
Sen hep aydınlık dünyamsın
Dudakların dört mevsim ay gibi
Her sözün hilal dudakların dolunay
Gülmelerin ilk ay gamzelerin yarım ay

Yıldız sarayı saçlarına sığarmıyım lilly
Kaç bin ışık yılı lazım sana dokunmaya
Yaşamın yeşil ışıklarına saygım var
Biliyorum çok sevdiğin biri var
Kırmızı hep yanacak bana
Sen tehlikeli yasa dışı şiiresin lilly
Devrimler çiçeklere yapılmaz
Cumhuriyetimsin lilly
Sen öyle güzelsinki sana darbe yapılmaz

Boyun kadar gökyüzüm
Yıldızlar gibi özgürlüğüsün
Hem dişim hem geçmişim
Beyaz gelinciğimsin

Hüseyin Yük

Liman

Sığındığım bir limandın
Huzur bulduğum.
Şiğ bir köşe.
İstediğim sadece sevmendi.

Ne boy pos ne para pul
Sevgiye hasrettim.
Buldum sandım.
Acemiydim
Toydum
Her şeyimi paylaştım
Her sözün yalanmış
Ne istedin benden
Yeterince oyuncağın yokmuydu

Sen yoktun...

leyla...

Hüseyin Yük

Mabetler Kraliçesi

Aynalara bulut yerleşmiş
Dokunsam saçların yağacak
Gözlerin güneş gibi bulutlarını dağıtacak
Karamsarlığının.

Gölgeler küçülecek bir yol görünecek
Yanardağları patlayacak gönlünün
Efil efil eserken duygularının ceviz yaprakları
Alışkanlık yapacak
Öküzlerin taşıdığı tezekle kaynayıp
Gülüşünle demlenen çayın

Eteğinin deseninde gizlediğin hilal AY ın
Suskunluğun kaleden yapıyor ayın
Erasmusun kızına yaptırıldığı altın kubbenin
Gizlediği hazinede saklı şifreydi adın

Sen mağaralar perisi
SEN MABETLER KRALIÇESİ KADINN

Hüseyin Yük

Mal Hatun Sultanım

Sen yüzünde ekinler ektiğim
Gözlerinle suladığım
Yaylalar yanakların
Dudakların bin dua
Burnun yuvam
Hayat bulduğum
Mal hatun Sultanım
Osmanlım
Ordular doğurdun
Kıtalar kurdun
Yenilmez onuruna zümrüt elmas yüreğine
Kıyılarına kuytularına al beni ne olur

Hüseyin Yük

Mavi

Maviye delice tutkulu deniz
Avucuna alırsan mavisi gider
Beyaza döner rengi
Maviyi koparma denizinden

Öylece sev içine gir arın
Seyrine doyma
Enerjim güneşim kumsalım
Hem kışım hem yazım
Mavi berrak yıldızım

Tüh martıları unuttuk))

Hüseyin Yük

Mavi Balina

En büyük ana
Mavi balina
Yuvadır denizler ona
Deryada ama
Yalnızdır yinede
Dudakları renk renk
Derisi mavi bir tek
Soluk delikleri ikizidir
Yaşamı büyük bir gizdir
Buzda olsa kar da olsa
O yine yüzdürür kendini
Arka üstü uzanması vardır ki
Keyfine diyecek yok
Kolları yani yüzgeçleri
En güzel tasarımdır
Mucize ararsak balinaya bakmak yeter
Nesilleri tükenmesin
Kötü avcılara tuzak olmasın
O nefes alışları var ya
Hep sürsün yaşamları
Dilinin üstünde elli kişi durur
Ne diye avcılar seni vurur
Kalbi bir araba kadar büyük
Damarlarında bir bebek dolaşır
Erkekleri 6 yılda olgunlaşır
Dişileri doğduğunda
Emzirirken 400 litre sütle
Yavruları büyür günden güne
Sevgileri biz gibi
Balinalara uzanan kirli ellere
Fırsat vermeyelim
Bize ne demeyelim
Açılsın yüreğimiz sevgiyle
Bütün mavilliklere

Hüseyin Yük

Mavi Buluttun

Hoş geldin
Sen geldin kentim büyüdü
Serinledi asfalt
Yıldızlar sormuştu
Seni bana
Müjde verdim onlara
Büyük bir düşün gibi
Telli duvaklı gelindin
Onlar havaii fişeklerin oldular
Büyük bir mavi buluttun
Tarlası kurumuş çiftçiye umuttun

Hüseyin Yük

Mavi Hüzün

Güzelliğim.
Gözlerinde hüzün vardı
Maviydi

Elleriyle saçlarını kucaklamışken
Dolunay doğmuştu gerdanına
Yine duyguların uçmuştu
Kuytularında gizlediklerine

ayla_hüseyin

Hüseyin Yük

Mavi Martımsın

Sen hüzünlerimde aralıklarında
Derin sularında ki mavi martımsın
Kanadında umutlarım
Duygu kargomsun
Andıkça şehrinin adını
Saçlarının kokusu
Düşer yalnızlığıma
Bir kekik tadında

Hüseyin Yük

Maviye Baş Bağlamış

Maviye baş bağlamış
Gözlerin avrupa
Sesin çocuk gülmesi
Yüzün medine
Duruşun arafat
Bakılması zerafet
Hüznün fasıla fazilet
Yaz bitti seni seyrederken
Sonbahardayız ikimizde

Hüseyin Yük

Mevsimlerden Sonbahar

Mevsimlerden sonbaharı severim
Doğa bütün çıplaklığıyla karşımdadır
Artık örtünemez çiçeklerini
Ayaklarım süpürür sırtındaki bin yıllık kanburu

**SİZ HİÇ SONBAHARDA KENDİNİZE SARILDINIZMI
RUHUNUZU OKŞADIMI BİR SERÇE KALBI**

Serseri ruhunuz kavak ağacının pamuğuna takıldımı
Siz hiç bulutlarla dans ettinizmi
Ve siz tesbih taneleri gibi dağıldınız mı

dilan

Hüseyin Yük

Midasın Kulakları

Ağır koloniler demirden soyulmuş diller
Paslı çivilerle güvertesine çakılmış özgürlükler
Kürek mahkumluğundan azad olmuş demokrasinin
Kıymetini bil..

Yalnızlık dediğin gece üç beş nöbetimi
Karavanın dibi tutmaz hiç
Senin saray yuvanda pişen sütlü aşın dibi tutar
Yanımdan bir köylü geçer bin bilge şehirliliğiyle

Gözün asos a kaysa aristo düşer kirpiklerinden
Aldatılan ilk ben aldatsaydım derse
Sınıfsal üstünlüğü boşa düşer
Karatahtanda keriz yazar

Sen jeeple..
Durmadan şekil ver ruhundaki cam vazolarına
Yalnızlığını fırında pişir
Gördüğün gömüldüğündür sosyal çöplüğe

Midasın kulakları apollon un cezasına rest çekmeseydi
Senin yarım kalmışlığın kendini geç keşfetmendi
Bugünlerde denizler bulanık Haziranı bekle
Saçlarını unuttum mektubuna sağından bir tel ekle
İki yalnız tren gibi yolcu bekle

Hüseyin Yük

Mutlu Şiir

kediler yumuşak vucutlarıyla,
ve biz asla kediyi sevmezdik ama
ikisine ad bile taktık
yumuşamıştık, ayaklarımıza sürtselerde

batıl inançlara inanmak istediğimizden başarıcağımıza
güzel ve zor bakardık
binlerce karıncaya
nasıl bir ordu vardı arkanızda
kimdi bu yılmadan
karınca ama yıldırın insanı bile
çoğunluğunuzun sahibi
nasıl bir kraldın sen
ölmeyi bile göze alan
ne kadar içiçeydik ah yaşamla
artık kapıya park eden
çocuk kamyonları
hergün mutlak ikisi ağlardı
camlar hep açıldı
her çocuk küçüklüğündü
ve her çocuk bilmezdi bunu
bilmezlerdi büyüklükleri benim
ah şimdi içtiğim çay şekerliydi
bir sinek yine kulağımdaydı

borçlarım hiç bitmezdi
görüselim özledimler
buradasın aramadınlar
telefon etmeliyim etmelisinler
evime borcum
karıncılardan kurtarmalıyım evimi

bisikletli küçüğüm
adını bugün öğrendim Yeşim
gün oldu da, uyudum kaç kez
gün gelir de sevineyim diye
dalgayı küçük bir kavanoza
sıdırmaya uğraşıyordum.
öyle çok şey dağılıyordu ki
başlama zilimi kendim çalıp
yirmidört saatte toplamaya uğraşıyordum.
bir yerlerde yakalıyor muydum
yoksa gerçekten her zaman
olamayacak yakamoz muydum

yine de bu eve aşkıttım
dondurma, süt, kaynamış
ben kimim ha, yok benim evladım
benimi döveceksin
24 yaşında kim en ciddisinden
hasta olmuş ha

Şadiye abla Şadiye abla
leylağı kuruttuk
leylağa da borcumuz var artık
nemrut muhtar işte getirdim
Süleyman amca
ver benim ikametgahımı
eminim hiç yakıştıramamışsın
şortlu çocuk gibi geldim sana
ne günlere kaldık dedin
öğretmen deyince Süleyman amca
sana güzel günler getirecek kadar
yürekli demeyince Süleyman amca

geceler, Kerime ve Perime,
yeni günü kimse haber vermezdi bize
geç kalmıştık geç kalmıştık içimizde
yeni gündən çalışırdık haberimiz yoktu
bitmedi, bitirmedik
bitemez geçen gün yakalayamadık ki
görüyorsunuz oturmuyoruz,
biraz borç
biraz borç verin bize yeter ki

şimdi artık dinginlik
ciğerime sigara,
mİdeme kola
bir teyzem koltuğunun
arkasında saklanan aynada
yorgun yüzüm
umutları çocukların
umutları umutlarım çocuklarımın.

Perim Fırat

Hüseyin Yük

Mutluluk

Mutluluk parktaki çocuk gibi yaşadığın anın sonuna kadar keyfini sürmektir
Mutluluk salıngaçlarda sallanmak ve bir çocuk yüreği kadar sevinmektir
Mutluluk tahtaravelli de inip kalkmaktır
Mutluluk sağlıklı yaşamaktır

Hüseyin Yük

Neden

Neden kltrnle yıkadın beni
Kokun dağ çiçeklerinin koynuydu
Sığırcık yuvası yüksek olur
senin zekan gibi.

Ne zaman ellerini zlesem,
Ggslerin doğardı dolunaya
Ne zaman seni ansam
Yağmur yağar
Ağaran saçlarıma

Hüseyin Yük

Nemy ile Zeli

Zelinin bir odası var cette
Nemiyide op yapacak ilerde
Zeli havalımı havalı
Nemy biraz daha dengeli
Aslında zeli egeli
Ama tam nereli belli değil
Çünkü o birazcık deli
Zeli büyük olmak için konuşmıyacaksın
Büüklük içinde olmalı
En büyük balık üç gün doyurur zeli
Ama hayali bir ömür boyu acıktırır
Sen açkımışın zeli ama hayele
Aradığın hayal yok bu odada zeli
Lütfen her sevginin ömrünü kelebeğe endeksleme
En çok süren sevgin kaç saat zeli
En değer verdiğin yüz kaç günde eskir
Elbiselerini hep yırtarmısın zeli
Kaç terzin var zeli sana endeksli

Nemy zeliyi severdi bir gün bir gül verdi
Dediki tarlamdan kuşlar geçerken gel
Gecelerimde odanda opken heyben
Benle dolsun aniden
Zeliyi sevmek zordu
Çünkü zeli gözleriyle sevmiyordu
Kaç kaçak sabah yaşadı odasında
Kaç eşkiya sürgününde user harcadı birden
Nemyinin uykusu geldi gidecekken
Oda doldu şairlerle birden
Jhonn gailyus kasif serdar derken
Genelde şiirler yarıştı yeniden
Herkes zeliyi severdi derinden
Belkide zeli evliydi
Kim bilir kimin yüreğindeydi
Zeli severdi bütün adamlar
Ne yalanlar ne hikayeler kandırmalar
Yemedi zeli çünkü hepsini billiyordu
Zeli aslan yeledi bir kızdı
Öfkesine yenik düşmüş biriydi
Her şeye rağmen çok güsel biriydi
Oda onunla sevgi doluydu
n

Hüseyin Yük

Neren Güzel

Neren güzel biliyormusun
Gözlerin, sözlerin kuğu gibi yürüyüşün
Seninle cennete döner cehennemler
Karlari erir umutsuzluğumun

Saklanası güzelliğinde adalar oluşur
Gitme denizim uzakalara
Beni sende sakla.

Hüseyin Yük

Öğretmenim Ahmet

Sonbahar gelirdi köyüme
Samanları merelere, buğdayları ambara
Atları yıldı ya inekleri ahıra bırakırdık
Öğretmenler bizi harmanda yakalardı
Damı akan çatısı olmayan
Odun sıraları bile bulunmayan
Ne televizyon ne telefon ne de elektrik yoktu
Kitaplarımızı sol koltuk altımızda
Tezekleri kucağımızda
Taşırdık yüzlerce metre
Micingert te öğretmen nerde
Gelen torpil bulup kaçıyordu
Kalanda taştan evlerde yaşıyordu
Okulumuza bir çift öğretmen geldi
Karı koca öğretmen ilk kez görüyorduk
Yerleştirdiler bir köy evine
Ben ahmet öğrenen ve eşi ayteni hiç unutmadım
Eşi hamileydi kar çok yağıyordu
En yakın hastahane otuz kilometre uzaktaydı
Kış geldimi yollar kapanırdı en az üç ay
Ahmet öğretmen avazı çıktığı kadar bağıyordu
Karım doğuracak doğum sancıları başladı yetişin
Hayat arkadaşı için evladı için yaşaması
Neler vermezdeki insan
Bindirdiler kızağa ayten öğretmeni
Atları kamçılادılar şehre doğru
Yol kızağa bile yol vermiyordu
Kar boran tipi kıyamet sanki
Ayten öğretmen hayal kuruyordu
Ahhh keşke şehirde olsaydım
Hastahane de rahatça doğursaydım
Minicik yavrumu kucağıma verselerdi
Bu hayalleri düşlerken birden
Sañcılıandı çok aniden
Bağıyordu derinden
Doğuruyordu beyaz karlara inat
Kapanan yollara tunç kesen gökyüzüne inat
Ahmet öğretmen kızağı durdurdu
Ayten öğretmenim doğuruyordu
Nur topu gibi bir kızı oldu
Babası bebek üşümesin diye paltoya sarıyordu sıkıca
Ayten öğretmen kan kaybından ölüyordu
Hiç bir şey yapamıyordu çaresizce ağlıyordu
AYTEN AYTEN gitmeeee
Bir öğretmen eşi ölürken
Kendisinde sevgisini güvenini öldürüyordu
Bütün köylü ağıt yakıyordu
Aylarca köy öğretmensiz kaldı
Kimbilir ahmet öğretmen nerdeydi
Kızının adını ne koymuşlardı
Daha kimleri okutmuştu
Bir köyde belkide şehirde

Tüm köylerde şehirlerde öğretmenlik yapanlara
Saygıyla eğiliyorum saygılar sunuyorum
Yüreginiz var olsun
Tüm şehitlerimize rabbimden rahmet diliyorum
Ve bu şii ri tüm öğretmenlerime armağan ediyorum

Hüseyin Yük

Özlem

Bir şiir yazılır özlem e özlenene
Nedense özledim deriz bazan sahtece
İki kelam edilir sohbet biter özlem de
Kalıcı özlemekler bekler emek ister birde sevmek

Ben senin neyini özliycem deriz bazan
Kaybetmeden anlaymazsınız ki değeri
İnsan sevmek kadar zor emek isteyen şey yoktur
Ben sevgiyi özlüyorum sevecek şeyi değil

Seni sevmeye saçlarında başladım kıvr kıvr röfleli mi
Ya da düz sademi boyalı mı bilmiyorum siyah mı sarı mı
Sonuçta seni bana sevdiren saçlarındaki dünya
Öyle sıcak öyle uysal ki dokunsam uykun gelir dokunmasam uykum gitmez

Dizinde uyumayı sevmeyen yoktur sevgilinin
Ben en çok kadınlarımdan ayrılmayı özledim
Özlerken ayrılabilmeyi değil
Desemki seni özlüyorum o zaman donuyorum

aysen özlem şiiri yazarmısınız dedi sana itaf ediyorum aysen

Hüseyin Yük

Özlem1

Gönlü aşkla diri olan asla ölmez
ŞİRAZİ

Biz özlersek sızı çöker dizlerimize
Söz veririz kalemimize
Aşkından başka aşk düşmez dizelerimize
Sahralarda yaş düşmez gözlerimize

Biz özlersek güzel günler gelir
Siz özlenen büyük deniz
Gizleriz gizlersiniz
Ne diye seslendirmezsiniz
Özlemi var eden yüreğinizi
Ahh bir de arada bir küsmesiniz
Sigaranının kokusunu bile beklerdim
Gülmelerini kış günün de yazı
Bana yazdığın şiirlerde ki nazı
Adındaki niyazı
Duvarında asılı sazı
Türkülerde ki ayvazı
Derin derin yemeklerindeki yanık kokusunu
Tenindeki mis gibi losyonu
Sabah güvercinlerinden kalma barışı

Şeni özlediğimde şelpelenir karlar
Özlenmek güvendir hep
Vefadır saygıdır sevgidir
Özlememi bekleme sende sende özle
Değsin tenin tenime
Vefasızlık uğramasın özlem trenimize

Sen kaçınıcı özlememsin
Unuttum.....

Hüseyin Yük

Palmiye ağacı

Palmiye ağacının zirvesi gibi saçların
Yaz böceklerinin konserinde adın
Çikolata teninde yıldızların tadı
Bilmediğim ezberimsin sen
Bir kuş havalanır benden sana
Seninle dolu sahilimden
Dilimde tad yok
Sakızını özledim çok

Hüseyin Yük

Pazarım Oldun Dinlendiğim

Vazgeçilmyen tutkusun
Sevgilere tutuklusun
Hem gecesin hem ışık
Bugün çok şıksın çok şık

Harika bir denizsin sen
Kumsalına yüzebilirmiyiz
Çok derinsin bazan korkuyorum
Ne olur tusunamine denk getirme

Güneşe renk veren sen
Banada biraz ışık çak
Yedi bin çiçek yetişir akvaryumunda
Binbir derda şifa gözlerinde
Yakut inci mercan elbislerinde
Bir rozet olsam ne olur saçlarında
Unuttum şiirleri güzel sözleri
Yanan mumları romantik masaları
Seni gördüğümde beri şaraplıyım
Senin dudağındaki ivrimi
Kır martıya değişmem
Pikniğim sahilim sabah gazetem
Kahvaltıdaki şekersiz çayım
Baharım yazım kırmızı kazağım
Sevgilim diyebilmeyi beklediğim
Pazar sabahım dinlendiğim

Hüseyin Yük

pERİLİ ŐATO

limandaki gemiler sevgi bekler
Yüklerini aldıķça denize açılır
Kaptan yükünü okyanus ötesi taşır
Nikahlar kıyılır kimine sevgilisiyle
Kimine martılarla

Dalgalar vurur göğsüne yalnızlığın
Yollar hayallerle biter
Rüyadır bir gemide birlikte olmak
Bilmesekte sevgilim masal ülkelerini
Bir Őatoda yaşamak perilerle

Hüseyin Yük

Pervari

Mutluluk,mutsuzu
Borçsuz yaşamain' de' hali
Yaşlılığın geçmemiş yanı
Zekasını zampara kullanan düzü
Bir göçmen sürü
Özgür gökyüzü
Pervari güzü
Hakimin hüküm sözü
Aşkın müşteki günü

Hüseyin Yük

Pranga

Dudakları prangalı gönlü kelepçeli
Yüreği yangın yeri dağınık karmaşık
Özgürlüğünü gümrüğe rehin bırakmış biri
Kapkara bulutlar kaplamış içini

Gözlerinden kan damlıyor yaş yerine
Şözlerin virgülsüz
Üstü açık soba yanan kamyon kasası
Sıcaklığında tenin
Karlarda sevişmiş at gibi nefsin

Gel don nehrinden denizlere soyun
Gemilere demirle
Sevme kimseyi sevme emirle
Çık ıslanmış memelerinle terli ellerinle
Ruhundaki asi gerillayla

Namlunun ucunda geçen hayatınla
Kentime dön...

Hüseyin Yük

Sahurmusun Oruca

Sahurmusun oruca dursak
Aşkmısın peşinden koşsak
Leylamısın mecnununa yansak
Dudakmısın yağmur sansak

Gururmusun nefsime ortak
Orakmısın tarakmısın saçlarında kaysak
Sumusun suçlumusun yıkansak
Cephemisin hudutlarında eylemin

Katıkmısın ekmekmısın heybem
Yavrumusun baktıkça büyüebildiğim
Senmısın sevgimmısın gözlerinde yüreğimin
Uzak kentlerdeki kadınım mısın? sen

Hüseyin Yük

Sen Yandın Bende

Çıkamaz sokak ta oyun oynayan
Çocukların oyuncaklarıydı aşkın
Resmedilmiş sevinin boyutları
Gerçek değerlerini hiç yansıtmadı

Sen yandın bende, bende sende yandım
Susarak ağladım
Güneş sağanak yağarken tenime
Şelale de yüzerek bekledin

Kucağında secdeye varmış iç varlığıyla
Dayandım kapına yeşil yaprak gözlerine
Çamuralara afetlere kanayan hasretlere
Kambur hikaye de sana da yer var

Güller arasında

Hüseyin Yük

Sen Kaç Kadınsın

Sen kaç kadınsın
ya da kaç kadın senin yerini doldurabilir.
Sen niye bu kadar çoksun
Kimse çokluğuna sığmıyor sığamıyor.

Sadece seni sevmek kaç kadını sevmeye eş değer biliyormusun..

alana eirene için yazdım

Hüseyin Yük

Yeliz

Harika bir yüz gördüm bugün
Aşinalığın dışında derinlikleri olan
Sevdalarını kovaladıkça kovalayan
Harika resim ve güzel bir yüz yeliz

Çok güzelsin bayıldım derinliğinize
Bir şiir yazsam gözlerinize
Bir mavilik düşlesem birde deniz
Birde sizi davet etsem gelseniz
Çeşmede urlada olmazsa karadeniz
Bir kumsalda dağ başında ya da
Abant yaylasında gölün kenarında bekleseniz
Güzelliğnizi şiirlerle besleseniz
Ah birde şiir sevseydiniz
Ne çok mutlu olurum bir bilseniz
Sizi ne çok sever bu hava kumsal birde deniz
Arabanızla ülkemi gezseniz
Ne olurdu sizde bizi sevseydiniz
Yeliz

Hüseyin Yük

Yüzünde İbadet

Dağlara şavkı vurmuş ayın
Ağaçlar meyveye durmuş
Yüzünde ibadet etmiş
Nur'u doğmuş Kabe'nin.
Göbeğin şehrin şafağına gebe
Dizinde uyutuyorsun tasayı
Musa aşklara vurmuş asayı.

Sen yoksun...

Hüseyin Yük